

Profil ogólnoakademicki

Raport zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Nazwa kierunku studiów: teologia

Nazwa i siedziba uczelni prowadzącej kierunek: Uniwersytet Opolski

Data przeprowadzenia wizytacji: 12 – 13 grudnia 2024 r.

Warszawa, 2024

Spis treści

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu	3
1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej	3
1.2. Informacja o przebiegu oceny	3
2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów	4
3. Propozycja oceny stopnia spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej określona przez zespół oceniający PKA	5
4. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia	6
Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się	6
Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się	13
Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie	22
Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry	26
Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie	30
Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku	34
Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku	36
Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia	39
Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach	42
Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów	43

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu

1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Przewodniczący: ks. dr Wojciech Surmiak, członek Polskiej Komisji Akredytacyjnej

członkowie:

1. o. prof. dr hab. Andrzej Derdziuk – ekspert Polskiej Komisji Akredytacyjnej
2. ks. dr hab. Grzegorz Chojnacki – ekspert Polskiej Komisji Akredytacyjnej
3. dr Agnieszka Jasińska-Janiak - ekspert Polskiej Komisji Akredytacyjnej ds. kształcenia nauczycieli
3. Paweł Napieralski – ekspert Polskiej Komisji Akredytacyjnej ds. pracodawców
4. Jakub Piszczek – ekspert Polskiej Komisji Akredytacyjnej ds. studenckich
5. dr Paulina Okrzymowska – sekretarz zespołu oceniającego

1.2. Informacja o przebiegu oceny

Ocena jakości kształcenia na kierunku teologia prowadzonym na Uniwersytecie Opolskim, została przeprowadzona z inicjatywy Polskiej Komisji Akredytacyjnej w ramach harmonogramu prac określonych przez Komisję na rok akademicki 2024/2025. Była to kolejna ocena PKA na tym kierunku. Poprzednia ocena odbyła się w roku akademickim 2018/2019 i zakończyła się oceną pozytywną.

Przeprowadzona obecnie wizytacja została przygotowana i przeprowadzona zgodnie z obowiązującą procedurą oceny programowej Polskiej Komisji Akredytacyjnej. Raport przygotowany przez Zespół oceniający opracowano po zapoznaniu się z przedłożonym przez Uczelnię Raportem samooceny oraz przedstawioną w toku wizytacji dokumentacją. W trakcie wizytacji Zespół oceniający przeprowadził hospitację zajęć dydaktycznych, dokonał analizy wybranych losowo prac zaliczeniowych i prac dyplomowych oraz przeglądu infrastruktury dydaktycznej. W czasie obecności Zespołu oceniającego w Uczelni odbyły się spotkania i rozmowy z pracownikami, przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego, studentami kierunku oraz dwukrotnie z Władzami Uczelni (zarówno na początku wizytacji jak i na jej zakończenie).

Podstawa prawna oceny została określona w załączniku nr 1, a szczegółowy harmonogram wizytacji, uwzględniający podział zadań pomiędzy członków zespołu oceniającego, w załączniku nr 2.

2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów

Nazwa kierunku studiów	teologia	
Poziom studiów (studia pierwszego stopnia/studia drugiego stopnia/jednolite studia magisterskie)	jednolite magisterskie	
Profil studiów	ogólnoakademicki	
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	stacjonarne	
Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek ^{1,2}	– nauki teologiczne – 78% – filozofia – 8% – pedagogika – 6% – psychologia – 4% – historia – 2% – nauki o kulturze i religii – 2%	
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie określona w programie studiów	moduł kapłański: 12 sem., 360 ECTS moduł katechetyczny: 10 sem., 300 ECTS	
Wymiar praktyk zawodowych ³ /liczba punktów ECTS przyporządkowanych praktykom zawodowym (jeżeli program studiów przewiduje praktyki)	moduł kapłański: 450 h, 26 ECTS moduł katechetyczny: 255 h; 16 ECTS	
Specjalności / specjalizacje realizowane w ramach kierunku studiów	teologia: moduł kapłański teologia: moduł katechetyczny	
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	magister	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba studentów kierunku	51	17
Liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów ⁴	moduł kapłański: 4095 godz. moduł katechetyczny: 3600 godz.	moduł katechetyczny: 2240 godz.

¹ W przypadku przyporządkowania kierunku studiów do więcej niż 1 dyscypliny - nazwa dyscypliny wiodącej, w ramach której uzyskiwana jest ponad połowa efektów uczenia się oraz nazwy pozostałych dyscyplin wraz z określeniem procentowego udziału liczby punktów ECTS dla dyscypliny wiodącej oraz pozostałych dyscyplin w ogólnej liczbie punktów ECTS wymaganej do ukończenia studiów na kierunku

² Nazwy dyscyplin należy podać zgodnie z rozporządzeniem MNiSW z dnia 20 września 2018 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych (Dz.U. 2018 poz. 1818).

³ Proszę podać wymiar praktyk w miesiącach oraz w godzinach dydaktycznych.

⁴ Liczbę godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów należy podać bez uwzględnienia liczby godzin praktyk zawodowych.

Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	moduł kapłański: 187 ECTS moduł katechetyczny: 156 ECTS	moduł katechetyczny: 156 ECTS
łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów	moduł kapłański: 345 ECTS moduł katechetyczny: 275 ECTS	moduł katechetyczny: 275 ECTS
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć do wyboru	moduł kapłański: 177 ECTS moduł katechetyczny: 117 ECTS	moduł katechetyczny: 117 ECTS

3. Propozycja oceny stopnia spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej określona przez zespół oceniający PKA

Szczegółowe kryterium oceny programowej	Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium określona przez zespół oceniający PKA ⁵ kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione
Kryterium 1. konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się	kryterium spełnione częściowo
Kryterium 2. realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się	kryterium spełnione częściowo
Kryterium 3. przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie	kryterium spełnione częściowo
Kryterium 4. kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry	kryterium spełnione

⁵ W przypadku gdy oceny dla poszczególnych poziomów studiów różnią się, należy wpisać ocenę dla każdego poziomu odrębnie.

Kryterium 5. infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie	kryterium spełnione
Kryterium 6. współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku	kryterium spełnione
Kryterium 7. warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku	kryterium spełnione
Kryterium 8. wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia	kryterium spełnione
Kryterium 9. publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach	kryterium spełnione
Kryterium 10. polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów	kryterium spełnione częściowo

4. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 1

Studia na kierunku teologia prowadzone są w Uniwersytecie Opolskim w trybie studiów stacjonarnych i od roku akademickiego 2024/2025 także w trybie studiów niestacjonarnych. W ramach przyjętej w Uczelni koncepcji kształcenia studia te prowadzone są w dwóch modułach: kapłańskim (tylko na studiach stacjonarnych) i katechetycznym (studia stacjonarne i niestacjonarne). Wszyscy studenci teologii przygotowujący się w ramach jednolitych studiów magisterskich do wykonywania zawodu nauczyciela religii i etyki w szkole podstawowej i ponadpodstawowej, a także do nauczania religii w przedszkolu i w klasach I-III oraz w ramach zajęć pozaszkolnych do prowadzenia katechezy dorosłych. W ramach modułu kapłańskiego studenci - będący zarazem alumnami Międzydiecezjalnego Seminarium Duchownego w Opolu - przygotowujący się do podjęcia posługi duchownego Kościoła rzymskokatolickiego głównie w diecezjach opolskiej i gliwickiej. Wspomniane diecezje są też głównymi interesariuszami z otoczenia społeczno-gospodarczego ze szczególnym uwzględnieniem zawodowego rynku pracy (nauczycielsko-katechetycznego i pastoralnego).

Koncepcja i cele kształcenia są zgodne zarówno ze Strategią rozwoju Uczelni na lata 2021-2027, jak i strategią rozwoju Wydziału Teologicznego UO. Studia na ocenianym kierunku, które realizowane są w Wydziale Teologicznym, kierowane są do osób zainteresowanych realizacją celów zapisanych w strategii rozwoju Uczelni, a wśród nich realizacją jak najlepszego przygotowania do pracy w duszpasterstwie oraz do pracy w szkole jako nauczyciel religii i etyki. Misja Wydziału Teologicznego zawiera w sobie między innymi takie zadania jak: głębsze zrozumienie i systematyczny wykład doktryny katolickiej, opartej na Bożym Objawieniu; kształcenie alumnów Wyższego Międzydiecezjalnego

Seminarium Duchownego w Opolu, z zachowaniem obowiązującego w Polsce i zatwierdzonego przez Stolicę Apostolską *Ratio studiorum*, oraz merytoryczne przygotowanie osób zakonnych i świeckich do pracy w katechezie i w innych sektorach duszpasterskiej działalności Kościoła; oddziaływanie na społeczeństwo, zwłaszcza w lokalnym kontekście Śląska, poprzez kreowanie debaty publicznej dotyczącej problemów wiary oraz relacji religii do świata współczesnego, a także kwestii związanych z tożsamością regionu. Uczelnia umożliwia studentom – co warto podkreślić – rozwijanie badań i zdobywanie kompetencji społecznych (pastoralno-katechetycznych) związanych z tożsamością regionu i jego historycznymi uwarunkowaniami. W programie studiów brakuje jednak należytych odniesień aplikacyjnych do deklarowanego w misji Wydziału Teologicznego zachowania obowiązującego w Polsce i zatwierdzonego przez Stolicę Apostolską *Ratio studiorum – Droga formacji presbiterów w Polsce. Ratio institutionis sacerdotalis pro Polonia* (Wyd. Św. Wojciecha, Poznań 2021). Rekomenduje się wprowadzenie do programu studiów wymaganych przepisami kościelnymi zmian. Zmiany te warto omówić z interesariuszami zewnętrznymi, m.in. z osobami odpowiedzialnymi za przygotowanie przyszłych presbiterów (seminarium duchowne) oraz przyszłych katechetów (wydziały katechetyczne).

Oceniany kierunek został przyporządkowany do siedmiu dyscyplin naukowych. Dyscypliną wiodącą są nauki teologiczne realizowane w 78% ogólnej liczby punktów ECTS niezbędnych do ukończenia studiów. Pozostałe dyscypliny naukowe reprezentowane są w mniejszym niż dziesięcioprocentowy wymiarze liczby punktów ECTS wymaganych do ukończenia studiów na kierunku, tj.: filozofia (8%) pedagogika (6%), psychologia (4%), historia (2%), nauki o kulturze i religii (2%). Co prawda, osoby prowadzące zajęcia na kierunku prowadzą w Uczelni badania we wskazanych w programie studiów dyscyplinach naukowych, to niemniej procentowy udział tych dyscyplin w sformułowanej na kierunku koncepcji kształcenia wydaje się być nadreprezentatywny. Dyscypliny takie jak: pedagogika, psychologia, historia, nauki o kulturze i religii, których obecność w curriculum ocenianego kierunku jest związana w głównej mierze z przygotowaniem pedagogicznym do wykonywania zawodu nauczyciela, czy też elementami wiedzy kontekstualnej dla ocenianego kierunku, mają w stosunku do dyscypliny wiodącej charakter *stricte* subsydiarny. Podobnie jest zresztą także z filozofią, która od zawsze stanowi integralną część studium teologii. Wyodrębnienie filozofii jako drugiej dyscypliny naukowej ma tutaj jednak swoje uzasadnienie nade wszystko w prowadzonym na kierunku przygotowaniu do wykonywania zawodu nauczyciela etyki. Wskazane w programie studiów 8% odniesienie do filozofii, której jedną z reprezentantek jest etyka jako filozofia moralności, wydaje się być niewystarczające i niedoszacowane dla należytego rozkładu treści programowych w ramach studium filozoficzno-teologicznego i należytego (merytorycznego) przygotowania przyszłego nauczyciela etyki. Uzasadnionym wydaje się zatem procentowe wzmocnienie dyscypliny filozofia w programie studiów. Przyporządkowanie wielodyscyplinowe ponadto nie może być uzasadniane jedynie obecnością w programie studiów sporadycznych efektów uczenia się czy zajęć z zakresu dyscyplin o wyraźnym charakterze subsydiarnym, względem całej koncepcji kształcenia jak i programu studiów. W związku z powyższym zaleca się uporządkowanie przyporządkowania ocenianego kierunku do dyscyplin naukowych.

We wskazanych w programie studiów dyscyplinach naukowych są prowadzone w Uczelni badania naukowe. W zakresie nauk teologicznych, będących dyscypliną wiodącą, Uczelnia posiada najwyższą kategorię parametryzacyjną (A+). Na szczególne uznanie zasługują badania prowadzone w zakresie subdyscyplin teologicznych związanych z teologią ekumeniczną i dialogiem międzyreligijnym, teologią pastoralną, teologią moralną, teologią systematyczną i historią Kościoła. Zatrudnieni w Wydziale

Teologicznym pracownicy badawczo-dydaktyczni prowadzą badania naukowe w zakresie filozofii (na szczególne uznanie zasługują badania z zakresu filozofii przyrody). W Uczelni prowadzone są także badania naukowe w zakresie pozostałych dyscyplin naukowych, do których przyporządkowany jest program studiów, a prowadzący zajęcia na ocenianym kierunku mają dorobek naukowy w tychże dyscyplinach (szerzej w kryterium 4).

W koncepcji kształcenia przewidziane są zajęcia z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość. Metody te i techniki są wykorzystywane głównie w ramach realizacji kursów ogólnouczelnianych. Ilość zajęć realizowanych godzin zajęć oraz punktów ECTS jest zgodna z rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 2787) a prowadzący te zajęcia zostali do nich należycie przeszkoleni (szerzej w kryterium 2).

Sformułowane w programie studiów efekty uczenia się są zgodne z koncepcją i celami kształcenia i uwzględniają wiedzę z zakresu wszystkich dyscyplin naukowych do których kierunek studiów jest przyporządkowany. Efekty uczenia się odpowiadają także procentowemu przyporządkowaniu poszczególnych dyscyplin naukowych do ogólnej liczby ECTS wymaganej do ukończenia studiów. Częściowo zostały sformułowane specyficzne dla profilu ogólnoakademickiego efekty uczenia się zawarte w kodzie WG Polskiej Ramy Kwalifikacji, czyli znajomość głównych tendencji rozwojowych dyscyplin naukowych lub artystycznych, do których jest przyporządkowany kierunek studiów. W wykazie efektów uczenia się dla kierunku znajduje się efekt mówiący o tym, że absolwent: „ma pogłębioną wiedzę o współczesnych dokonaniach, środkach i szkołach badawczych w zakresie teologii oraz ogólną wiedzę o nich w zakresie filozofii”. Wskazana w efekcie uczenia się dysproporcja pomiędzy pogłębioną wiedzą w zakresie teologii i ogólną wiedzą w zakresie filozofii może skutkować niewłaściwym przygotowaniem przyszłego nauczyciela etyki.

Ogólne efekty uczenia się w zakresie wiedzy są zgodne z poziomem 7. PRK i w przeważającej większości odnoszą się do pogłębionej, uporządkowanej i podbudowanej teoretycznie wiedzy naukowej. Wśród efektów uczenia się znajdują się także takie, które odwołują się – w niektórych przypadkach słusznie - do wiedzy zaawansowanej, czy wręcz podstawowej. Jest jednak sprawą głęboko nieuzasadnioną w realizacji przyjętej koncepcji studiów odwołanie się do wiedzy podstawowej, czy nawet zaawansowanej w zakresie filozofii („ma podstawową wiedzę o specyfice przedmiotowej i metodologicznej filozofii i prawa kanonicznego, którą jest w stanie rozwijać i stosować w działalności profesjonalnej”; „ma pogłębioną wiedzę o współczesnych dokonaniach, środkach i szkołach badawczych w zakresie teologii oraz ogólną wiedzę o nich w zakresie filozofii”). Zważywszy na realizowane na kierunku przygotowanie studentów do przyszłej pracy jako nauczycieli etyki wiedza w stopniu podstawowym czy nawet zaawansowanym jest wiedzą niewystarczającą. Wśród niezrozumiałych do końca sformułowań w efektach uczenia się znajduje się zapis, że absolwent: „ma uporządkowaną i pogłębioną, prowadzącą do specjalizacji, szczegółową wiedzę z zakresu innych dyscyplin teologicznych”. Takie sformułowanie efektu uczenia się jest nazbyt generyczne, gdyż nie wiadomo o jakie „inne” dyscypliny chodzi.

O ile efekty uczenia się w zakresie wiedzy i jej głębi są poza wskazanymi niedociągnięciami sformułowane w sposób zgodny z Polską Ramą Kwalifikacji i jej charakterystykami II stopnia typowymi dla kwalifikacji uzyskiwanych w ramach szkolnictwa wyższego to efekty związane z wiedzą i jej kontekstem zawierają braki w zakresie:

1. fundamentalnych dylematów współczesnej cywilizacji,

2. ekonomicznych, prawnych, etycznych i innych uwarunkowań różnych rodzajów działalności zawodowej związanej z kierunkiem studiów,
3. podstawowych zasad tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości.

W wykazie efektów uczenia się tylko jeden z nich jest przypisany tylko i wyłącznie kontekstowi wiedzy, a mianowicie absolwent „zna i rozumie podstawowe pojęcia i zasady z zakresu prawa autorskiego oraz konieczność zarządzania zasobami własności intelektualnej”. W wykazie efektów uczenia się w kilku przypadkach powiązano konkretny efekt uczenia się z dwiema (np.: „rozumie kulturotwórczą rolę Kościoła i teologii, zarówno w aspekcie historycznym, jak i społecznym” - P7S_WG oraz P7S_WK) lub trzema charakterystykami Polskiej Ramy Kwalifikacji (np.: „ma pogłębioną wiedzę o relacjach między strukturami i instytucjami społecznymi oraz procesach zmian zachodzących w kręgu kultur będących pod wpływem chrześcijaństwa w kształtowaniu się kultury Europy” - P7S_WG/K oraz P7S_WK)- zawsze to jest efekt związany z głębią wiedzy oraz jej kontekstem, co może skutkować zagrożeniem utraty (w sposób całościowy lub częściowy) wyszczególnionych w PRK kompetencji związanych z kontekstem zdobywanej wiedzy (WK).

Efekty uczenia się w zakresie umiejętności wynikających ze zdobytej wiedzy zostały sformułowane w sposób poprawny, ale nie zostały w pełni i prawidłowo powiązane z charakterystykami PRK, jak np. efekt uczenia się stwierdzający, że absolwent „umie samodzielnie zdobywać wiedzę i poszerzać umiejętności badawcze oraz podejmować autonomiczne działania zmierzające do rozwijania zdolności i kierowania własnym rozwojem osobowym i karierą zawodową”. Z kolei z charakterystyką o kodzie UU powiązano efekty uczenia się, mówiące o tym, że absolwent: „posiada pogłębioną umiejętność przygotowania wystąpień ustnych, w języku polskim i z wykorzystaniem wybranego języka obcego” oraz „posiada umiejętność uwzględniania w badaniach źródeł w języku łacińskim i greckim”, które odpowiadają charakterystykom o kodach odpowiednio UK i UW.

Efekty uczenia się w zakresie komunikacji zawierają bardzo istotny z punktu widzenia realizacji programu kształcenia brak, gdyż nie ma wśród wskazanych efektów uczenia się efektu mówiącego o umiejętności posługiwania się językiem obcym na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego oraz specjalistyczną terminologią właściwą dla 7 stopnia PRK. Umiejętność komunikowania się w języku obcym jest zapisana w efekcie uczenia się mówiącym o tym, iż absolwent „potrafi porozumiewać się z wykorzystaniem różnych kanałów i technik komunikacyjnych, ze specjalistami z zakresu teologii oraz filozofii, historii Kościoła i prawa kanonicznego oraz niespecjalistami, w języku polskim i w wybranym języku obcym, a także popularyzować wiedzę o teologii oraz wytworach kultury chrześcijańskiej i jej instytucjach” i co więcej jest realizowana w sposób praktyczny na zajęciach *lektorat języka obcego* (lektorat realizowany przez 4 semestry) i *lektorat języka obcego na poziomie B2+* (lektorat jednosemestralny na przedostatnim roku studiów). Umiejętność ta poświadczana jest także odpowiednim egzaminem kompetencyjnym (szerzej w kryterium 2). Zaleca się jednak wprowadzenie do wykazu efektów uczenia się wyraźnego efektu uczenia się o kodzie UK odnoszącego się do umiejętności komunikowania się w języku obcym na poziomie B2+. Ponadto w wykazie efektów uczenia się powiązany z kodem UK wspomina się tylko o umiejętności prowadzenia dialogu i dyskusji a pomija się umiejętność prowadzenia debaty, która jest jedną z kluczowych charakterystyk umiejętności komunikowania się na poziomie PRK 7.

W efektach uczenia się wskazujących na umiejętności w zakresie organizacji pracy brakuje elementu związanego z kierowaniem pracą zespołu.

Efekty uczenia się zaklasyfikowane jako kompetencje społeczne w zakresie odpowiedzialności zostały sformułowane poprawnie, natomiast w zakresie krytycznego myślenia brakuje odwołania w efektach uczenia się do potrzeby zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązywaniem problemu. W efektach uczenia się związanych z kompetencjami, wyrażającymi się w gotowości do przyjmowania roli zawodowej brakuje odniesienia do potrzeby budowania etosu zawodu, do podjęcia którego student się przygotowuje.

Przypisany do charakterystyk KR efekt uczenia się: absolwent „rozumie potrzebę intelektualnego oraz religijno-duchowego formowania się przez całe życie, potrafi inspirować i organizować proces kształcenia się innych osób oraz potrafi samodzielnie i krytycznie uzupełniać wiedzę i umiejętności, rozszerzone o wymiar interdyscyplinarny” jest wręcz modelowym efektem uczenia się typowym dla charakterystyki UU.

Przedstawiony wykaz efektów uczenia się zawiera liczne nieścisłości i cechy pośpiesznego *exodusu* z systemu Krajowej Ramy Kwalifikacji i nie do końca przemyślanego *ingresu* do systemu Polskiej Ramy Kwalifikacji. Efekty uczenia się choć specyficzne dla teologii (jako dyscypliny wiodącej kierunku) i specyficzne dla pozostałych dyscyplin naukowych obecnych w programie studiów i zgodne z aktualnym stanem wiedzy i badaniami prowadzonymi w Uczelni domagają się uporządkowania i uzupełnienia we wskazanym zakresie. Zbiór przedstawionych przez Uczelnię efektów uczenia się jest możliwy do osiągnięcia przez studentów w ramach jednolitych studiów magisterskich, choć ich niejednokrotnie nazbyt rozbudowane sformułowanie budzi zastrzeżenia co do możliwości stworzenia systemu ich weryfikacji. Dlatego zaleca się dokonanie rewizji efektów uczenia się i dostosowanie ich w całej rozciągłości do wymogów Polskiej Ramy Kwalifikacji i charakterystyk II stopnia typowych dla kwalifikacji uzyskiwanych w ramach szkolnictwa wyższego.

Efekty uczenia się dla kierunku teologia (w odniesieniu zarówno do modułu katechetycznego, jak i kapłańskiego) oraz efekty uczenia się zdefiniowane dla zajęć nie uwzględniają ogólnych i szczegółowych efektów uczenia się, zawartych w standardzie kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela, określonym w rozporządzeniu MNiSW z dnia 25 lipca 2019 r., wydanym na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy W katalogu efektów z zakresu wiedzy sformułowanych dla obu modułów brak istotnych zagadnień ogólnych: np. „zagadnienie edukacji włączającej, a także sposoby realizacji zasady inkluzji”, „różnicowanie potrzeb edukacyjnych uczniów i wynikające z nich zadania szkoły dotyczące dostosowania organizacji procesu kształcenia i wychowania”, „podstawy prawne systemu oświaty niezbędne do prawidłowego realizowania prowadzonych działań edukacyjnych”, „praw dziecka i osoby z niepełnosprawnością”, „podstawy (...) funkcjonowania narządu wzroku i równowagi”. W odniesieniu do umiejętności brak wśród efektów uczenia się stwierdzenia, że absolwent potrafi, np.: „monitorować postępy uczniów, ich aktywność i uczestnictwo w życiu społecznym szkoły”, „pracować z dziećmi ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym z dziećmi z trudnościami adaptacyjnymi związanymi z doświadczeniem migracyjnym, pochodzącym ze środowisk zróżnicowanych pod względem kulturowym lub z ograniczoną znajomością języka polskiego”, „rozwijać kreatywność i umiejętność samodzielnego, krytycznego myślenia uczniów”. Także w zakresie kompetencji społecznych ogólne efekty uczenia się nie zakładają, by absolwent kierunku teologia gotów był do realizacji wszystkich zadań określonych w ministerialnym standardzie: np. do „budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami ucznia, oraz włączając ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej” czy do „porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej, dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia

dobrej atmosfery dla komunikacji w klasie szkolnej i poza nią”. Przy czym niewłaściwie w grupie efektów uczenia się z zakresu kompetencji społecznych znalazły się umiejętności, np. „potrafi diagnozować i oceniać potrzeby i zachowania uczniów”, „potrafi prowadzić zindywidualizowane działania pedagogiczne w odniesieniu do uczniów o specjalnych potrzebach edukacyjno-formacyjnych”. Analogicznie, wśród efektów uczenia się określonych dla poszczególnych zajęć brak wielu istotnych szczegółowych efektów uczenia się wymienionych w standardach kształcenia przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela. Przykładowo: w przypadku zajęć z dydaktyki przedmiotu (np. *dydaktyka etyki młodzieży*, *dydaktyka katechezy młodzieży*) w efektach uczenia się nie ma mowy o znajomości podstaw programowych, celów kształcenia i treści nauczania konkretnych przedmiotów, kompetencjach kluczowych i sposobach ich kształtowania w ramach nauczania danego przedmiotu, rozumieniu integracji wewnątrz- i międzyprzedmiotowej, znajomości „sposobów organizowania przestrzeni klasy szkolnej, z uwzględnieniem zasad projektowania uniwersalnego”. Efekty uczenia się z zakresu umiejętności nie dają podstaw do stwierdzenia, że po zaliczeniu tych zajęć student potrafi np. „skonstruować sprawdzian służący ocenie danych umiejętności uczniów”, „podejmować skuteczną współpracę w procesie dydaktycznym z rodzicami lub opiekunami uczniów, pracownikami szkoły i środowiskiem pozaszkolnym”, „dobierać metody pracy klasy oraz środki dydaktyczne, w tym z zakresu technologii informacyjno-komunikacyjnej, aktywizujące uczniów i uwzględniające ich zróżnicowane potrzeby edukacyjne”.

Efekty uczenia się zdefiniowane przez Uczelnię w zakresie kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela nie są też wystarczająco specyficzne. Nie wskazują ani na poziomie ogólnym, ani szczegółowym (efekty uczenia się dla zajęć) na etapy edukacyjne, choć szczególnie w przypadku religii nauczanie obejmuje bardzo długi i zróżnicowany okres edukacji - nie tylko II i III etap edukacyjny (klasy IV-VIII szkół podstawowych i szkoły ponadpodstawowe), jak w przypadku etyki, ale także etap edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej oraz dorosłych.

Bardzo rzadko efekty uczenia się sformułowane przez Uczelnię powiązane są z przedmiotem szkolnym, do nauczania, którego studenci są przygotowani. Przykładowo: tylko jeden efekt uczenia się z 26 efektów określonych dla modułów kapłańskiego i katechetycznego (w dodatku efekt z zakresu kompetencji społecznych) mówi wprost o „nauczaniu religii lub etyki”. Należy przy tym zwrócić uwagę na brak precyzji w tym sformułowaniu. Wszyscy bowiem studenci ocenianego kierunku studiów przygotowują się do nauczania religii i etyki, nie dokonują wyboru przedmiotu nauczanego, nieuprawnione jest więc używanie spójnika „lub”.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium:

kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Koncepcja i cele kształcenia są zgodne ze strategią uczelni. Wszystkie wskazane w programie studiów dyscypliny naukowe są powiązane z prowadzoną w Uczelni działalnością naukową. Koncepcja i cele kształcenia są zorientowane na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym w szczególności zawodowego rynku pracy. Program studiów zawiera niewłaściwe przyporządkowanie kierunku do dyscyplin naukowych. Koncepcja kształcenia mieści się w dyscyplinie teologia (jako dyscyplinie wiodącej) oraz ze względu na przygotowanie zawodowe przyszłych nauczycieli etyki – w dyscyplinie filozofia. Pozostałe wskazane w programie studiów dyscypliny naukowe (pedagogika, psychologia,

historia, nauki o kulturze i religii) mają dla kierunku studiów charakter *stricte* subsydiarny czy też kontekstualny.

Efekty uczenia się są zgodne z koncepcją i celami kształcenia oraz dyscyplinami, do których jest przyporządkowany kierunek. Efekty te jedynie częściowo opisują wymogi stawiane przez Polską Ramę Kwalifikacji. Przedstawiony przez Uczelnię wykaz efektów uczenia się zawiera nieścisłości, braki oraz zastane cechy, które były charakterystyczne dla Krajowej Ramy Kwalifikacji. Efekty uczenia choć specyficzne dla teologii (jako dyscypliny wiodącej kierunku) i specyficzne dla pozostałych dyscyplin naukowych obecnych w programie studiów i zgodne z aktualnym stanem wiedzy i badaniami prowadzonymi w Uczelni domagają się uporządkowania i uzupełnienia we wskazanym w opisie stanu faktycznego zakresie. Zbiór przedstawionych przez Uczelnię efektów uczenia się jest możliwy do osiągnięcia przez studentów w ramach jednolitych studiów magisterskich, choć ich niejednokrotnie nazbyt rozbudowane sformułowanie budzi zastrzeżenia co do możliwości stworzenia systemu ich weryfikacji.

W efektach uczenia się nie uwzględniono zdefiniowanych dla kierunku studiów w zakresie modułu kapłańskiego i katechetycznego oraz dla poszczególnych zajęć służących przygotowaniu do wykonywaniu zawodu nauczyciela efektów ogólnych i szczegółowych, określonych w rozporządzeniu MNiSW z dnia 25 lipca 2019 r. w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak

Rekomendacje

1. Rekomenduje się uwzględnienie w strategii Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Opolskiego oraz w programie studiów dla ocenianego kierunku zapisów *Ratio studiorum – Droga formacji prezbiterów w Polsce. Ratio institutionis sacerdotalis pro Polonia*, Wyd. Św. Wojciecha, Poznań 2021.

Zalecenia

1. Zaleca się przyporządkowanie kierunku do dyscyplin naukowych stanowiących jego rzeczywiste teoretyczne podstawy.
2. Zaleca się sformułowanie efektów uczenia się dla kierunku oraz zajęć adekwatne do wymogów Polskiej Ramy Kwalifikacji dla poziomu 7.
3. Zaleca się sformułowanie ogólnych efektów uczenia się i efektów uczenia się dla zajęć przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela w sposób określony w rozporządzeniu MNiSW z dnia 25 lipca 2019 r. w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela, z uwzględnieniem specyfiki nauczania danego przedmiotu (religia, etyka) oraz specyfiki prowadzenia zajęć na danym etapie edukacyjnym.
4. Zaleca się podjęcie działań naprawczych zapobiegających występowaniu nieprawidłowości, które stały się podstawą do sformułowania powyższych zaleceń.

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 2

Treści programowe na kierunku teologia wynikają z przyjętego przez uczelnię profilu absolwenta opisanego w koncepcji kształcenia, są ukierunkowane na uzyskanie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych niezbędnych do podjęcia pracy zawodowej na lokalnym rynku pracy. Odzwierciedlają interdyscyplinarny, wszechstronny charakter kierunku, który jest realizowany w ramach modułów przedstawionych w programie kształcenia i powiązany ściśle z kierunkowymi efektami uczenia się. Odnoszą się zarówno do przepisów państwowych, jak i do ustawodawstwa kościelnego zawartego w konstytucji apostolskiej *Veritatis gaudium*. Program studiów umożliwia studentom osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się oraz uzyskanie odpowiednich kwalifikacji.

Treści programowe na ocenianym kierunku są zgodne z aktualnym stanem wiedzy i metodyką badań stosowaną w dyscyplinie nauki teologiczne, do której kierunek został przyporządkowany oraz z zakresem działalności naukowej uczelni w tej dyscyplinie. Ich dobór zapewnia kompleksowość i odpowiednie poziom szczegółowości w odniesieniu do poszczególnych zajęć, co umożliwia uzyskanie wszystkich zakładanych efektów uczenia się. Treści programowe są kompleksowe i specyficzne dla zajęć tworzących program studiów na kierunku teologia.

Kierunek został przyporządkowany do kilku dyscyplin, zostały zaplanowane zajęcia, które mają realizować treści programowe w zakresie teologii, filozofii, pedagogiki, psychologii, historii i nauk o kulturze i religii. W istocie w programie studiów teologicznych przygotowujących do pracy w zakresie posługi kapłańskiej i katechezy w sposób konieczny muszą się znaleźć treści z zakresu tych dyscyplin, lecz nie mogą one stanowić nadmiernej obciążenia godzinowego dla studentów. Wprowadzane *Ratio studiorum dla Kościoła w Polsce* położyło nacisk na kwestie filozoficzne i społeczne, zmniejszając przy tym liczbę godzin poświęconych teologii systematycznej. Uczelnia podjęła się też zadania przygotowania przyszłych nauczycieli etyki, co sprawia, że wprowadzono zajęcia z tego działu filozofii. W związku z tym ostatnim wskazanie w efektach uczenia się, że student ma podstawową wiedzę o specyfice przedmiotowej i metodologicznej filozofii jest niewystarczające i nie odzwierciedla wymogów prawnych wynikających zarówno z przepisów państwowych, jak i ze wskazań *Ratio studiorum* (co wskazano już w omówieniu kryterium 1).

Treści programowe realizowane na zajęciach przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela nie pozwalają na osiągnięcie efektów uczenia się wymaganych w standardzie, określonym rozporządzeniem MNiSW z 25 lipca 2019 r. Nie obejmują bowiem pełnego zakresu treści, są także luźno, a w niektórych przypadkach w ogóle nie są powiązane z etapami edukacyjnymi. Przykładowo: wykład z *dydaktyki etyki dzieci* obejmuje takie zagadnienia jak: „aksjologia etyczna: moralna specyfikacja czynu ludzkiego, wartości moralne, konflikt wartości, dylematy etyczne, deontologia etyczna, powinności i normy, obowiązki i uprawnienia moralne, koncepcja obiektywnego prawa moralnego, etyka i prawo: normy prawne i normy etyczne, prawo naturalne i prawo stanowione, prawa człowieka, sumienie, rodzaje sumienia”, a więc poświęcony jest różnym pojęciom i problemom z obszaru etyki, nie zaś wyzwaniom związanym z nauczaniem etyki. Treści te nie zostały powiązane z żadnym etapem edukacyjnym i przypisaną do niego podstawą programową przedmiotu etyka. Z kolei w ramach zajęć *dydaktyka katechezy dzieci* studenci poznają m.in. „cele, zadania i treści katechezy dzieci, podstawę programową katechezy dzieci i programy katechetyczne, wybrane serie

podręczników do katechezy dzieci, planowanie metodyczne w katechezie dzieci, wybrane formy i metody katechizacji dzieci”, ale nie jest jasne, czy zajęcia te przygotowują do nauczania na etapie wczesnoszkolnym czy na II etapie edukacyjnym. W ramach zajęć omawiane są bowiem wybiórczo zarówno zagadnienia dot. „katechezy inicjacji w sakramenty pokuty i pojednania oraz Eucharystii (klasy I-III)” i „katechezy mistagogicznej (klasy IV-VI)”. Na żadnych zajęciach z dydaktyki szczegółowej nie omawia się szczegółowych zagadnień związanych z ocenianiem uczniów, zastosowaniem na lekcjach mediów i technologii informacyjno-komunikacyjnych czy ewaluacją pracy nauczyciela. Z kolei żadne zajęcia z pedagogiki nie obejmują treści niezbędnych do nauczania uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi lub z trudnościami w uczeniu się.

Harmonogram realizacji programu studiów (plan zajęć i kolejność przedmiotów) oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS, umożliwiającą studentom osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się. W harmonogramie zajęć znajdują się zajęcia podstawowe związane z dyscypliną nauki teologicznej oraz filozofia. Do grupy zajęć kierunkowych zostały zaliczone zajęcia z zakresu nauk teologicznych pozwalające na zdobycie integralnej wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych w zakresie teologii systematycznej. Zajęcia do wyboru w ramach modułu kapłańskiego dotyczą zajęć przygotowujących studentów do posługi duszpasterskiej i obejmują zajęcia z zakresu teologii pastoralnej i katechetycznej. W ramach modułu katechetycznego przewidziane są zajęcia przygotowujące studentów do pracy katechetycznej i nauczania etyki.

Na kierunku są prowadzone jednolite studia magisterskie z teologii w formie stacjonarnej i niestacjonarnej. Realizacja modułu katechetycznego trwa pięć lat, zaś moduł kapłański jest realizowany w trakcie sześciu lat. Studenci modułu katechetycznego w trakcie studiów zdobywają 300 punktów ECTS, zaś studenci modułu kapłańskiego - 360 punktów ECTS. Wskazany czas trwania studiów oraz nakład pracy niezbędny do osiągnięcia przypisanych efektów uczenia się jest poprawnie oszacowany i zapewnia osiągnięcie przez studentów wszystkich zakładanych efektów uczenia się.

Liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów na studiach stacjonarnych wynosi: 4095 godz./187 ECTS dla modułu kapłańskiego oraz 3600 godz./156 ECTS dla modułu katechetycznego. Na studiach niestacjonarnych liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów wynosi 2240 godz./156 ECTS. Program studiów spełnia więc wymóg profilu ogólnokadernickiego, aby co najmniej połowa liczby punktów ECTS uzyskiwana była w ramach zajęć wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów, a przewidziane w tym zakresie zajęcia zapewniają osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się. Program studiów z modułem katechetycznym na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych zawierają te same treści programowe. Wymiar godzinowy na studiach niestacjonarnych obejmuje 60% stanu godzinowego dla studentów stacjonarnych. Niestety 60% ilość godzin zajęć na studiach niestacjonarnych w stosunku do studiów stacjonarnych objęta także zajęcia związane z realizacją standardu kształcenia nauczycielskiego, co jest niezgodne ze aktualnym stanem prawnym.

Poszczególne zajęcia przewidziano w planie studiów w sposób poprawny oraz równomierny, a ich sekwencja została dostosowana do specyfiki kształcenia na kierunku teologia, zapewniając przy tym osiągnięcie przez studentów zakładanych efektów uczenia się. Dobór form zajęć oraz proporcje liczby

godzin zajęć realizowanych w poszczególnych modułach zapewniają osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się w zakresie pogłębionej wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych niezbędnych w działalności badawczej oraz pracy zawodowej. W procesie kształcenia na ocenianym kierunku stosuje się takie formy zajęć jak wykłady, konwersatoria, lektoraty, seminarium magisterskie oraz praktyki zawodowe. Dominującymi formami zajęć dydaktycznych są wykłady. Ponadto zastosowano podział zajęć z większości przedmiotów jedynie w postaci wykładów lub konwersatoriów. Nie przewidziano w programie studiów ćwiczeń, choć w sylabusach niektórych zajęć znajdują się sformułowania, że studenci przygotowują się do ćwiczeń. Ze względu na brak ćwiczeń, trudno będzie osiągnąć i zweryfikować efekty uczenia się w postaci umiejętności oraz kompetencji społecznych. Rekomenduje się klarowne określenie formy zajęć zwanej: konwersatorium i wprowadzenie do programu studiów zajęć o wyraźnym charakterze ćwiczeniowym, które są właściwszą formą realizacji zajęć aktywizujących studentów, a szczególnie zaś przygotowujących się do posługi pastoralnej i pracy nauczyciela.

Uczelnia wskazała zajęcia do wyboru dla studiów stacjonarnych w wymiarze 177 punktów ECTS dla modułu kapłańskiego i 117 punktów ECTS dla modułu katechetycznego. Dla studiów niestacjonarnych liczba zajęć do wyboru wynosi 117 punktów ECTS. Wskazane dane liczbowe realizują wymóg co najmniej 30% liczby punktów. Można jednak poddać w wątpliwość realną możliwość wyboru wskazanych zajęć, gdyż część z nich stanowi istotny korpus przygotowania do zawodu i nie może być pominięta. Dotyczy to zarówno modułu kapłańskiego, gdzie obok zajęć z dydaktyki katechezy zostały wskazane zajęcia z przedmiotów pastoralnych, jak i modułu katechetycznego, gdzie w większości wskazano zajęcia z dydaktyki katechezy różnych grup wiekowych. Przyjęte na kierunku zasady wyboru w bardzo małym stopniu umożliwiają rzeczywistą indywidualizację ścieżki kształcenia każdemu ze studentów.

Harmonogram studiów z teologii obejmuje zajęcia odpowiadające prowadzonej w Uniwersytecie Opolskim działalności naukowej w dyscyplinie nauki teologiczne oraz w innych dyscyplinach, do których przyporządkowany jest ten kierunek. Dotyczy to dyscyplin: filozofii, pedagogiki, psychologii, historii, nauk o kulturze i religii. Łączna liczba punktów ECTS, jaką student teologii musi uzyskać w ramach zajęć związanych z prowadzoną w uczelni działalnością naukową wynosi 345 punktów ECTS w ramach modułu kapłańskiego oraz 275 punktów ECTS, gdy idzie o moduł katechetyczny. Treści programowe w odniesieniu do dyscyplin, do których przyporządkowany został kierunek są specyficzne i kompleksowe dla zajęć przewidzianych w programie studiów i zapewniają uzyskanie wszystkich efektów uczenia się.

Lektorat z języka obcego nowożytnego na poziomie B2 jest realizowany przez 4 semestry w wymiarze 120 godzin. Ponadto są oferowane lektoraty z języka obcego specjalistycznego w postaci jednego semestru (w wymiarze 30 godzin) na przedostatnim roku studiów, co umożliwia studentom uzyskanie poziomu B2+. Poziom znajomości języka obcego potwierdzany jest odpowiednim egzaminem kompetencyjnym. Liczba godzin zajęć tzw. kontaktowych (120 godz. + 30 godz.) i liczba punktów ECTS (7 + 2 ECTS) są wystarczające dla osiągnięcia przez studentów zakładanego poziomu ESOKJ (o braku efektu uczenia się związanego z umiejętnością w zakresie komunikacji i koniecznością osiągnięcia poziomu B2+ (szerzej w kryterium 1). Prowadzony jest też sześciusemestralny lektorat z języka łacińskiego, lektorat z języka greckiego oraz są oferowane do wyboru zajęcia z języka hebrajskiego.

Na kierunku teologia przewidziano realizację zajęć z dziedziny nauk społecznych lub nauk humanistycznych oraz przyporządkowaną im odpowiednią liczbę punktów ECTS. Zajęcia te są

prowadzone z zakresu filozofii, pedagogiki i psychologii. Wskazane zajęcia są osadzone w dyscyplinie naukowej.

Program studiów nie przewiduje kształcenia za pomocą technik i metod kształcenia na odległość. Wyjątkiem są kursy zmienne, ogólnouczelniane. Wydział jest przygotowany do prowadzenia takiej formy kształcenia. Obecnie jest wykorzystywana platforma e-lerningowa MSTeams do wspierania procesu dydaktycznego. Umożliwia ona stały kontakt studentów z nauczycielami akademickimi oraz przesyłanie materiałów dydaktycznych.

Kształcenie przygotowujące do wykonywania zawodu nauczyciela religii w przedszkolu i w szkołach na wszystkich etapach edukacyjnych i nauczania dorosłych oraz etyki na II i III etapie edukacyjnym, prowadzone zarówno na studiach stacjonarnych, jak i niestacjonarnych obejmuje przygotowanie psychologiczno-pedagogiczne i dydaktyczne (ogólne i przedmiotowe). Pierwsze realizowane jest na studiach stacjonarnych w wymiarze 165h zajęć (90h psychologii i 75h pedagogiki) i 30h praktyk, a na studiach niestacjonarnych - 92h zajęć (54h psychologii i 36h pedagogiki) i 18h praktyk. W obu przypadkach liczba godzin zajęć jest niezgodna z wymaganiami standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela. W rozporządzeniu MNiSW z 25 lipca 2019 r. minimalna liczba godzin zajęć tak na studiach stacjonarnych, jak i niestacjonarnych, z psychologii i z pedagogiki wynosi po 90h. Ponadto minimum to odnosi się wyłącznie do nauczania na II i III etapie edukacyjnym. Wprowadzenie treści dotyczących uwarunkowań psychologicznych i wyzwań pedagogicznych związanych z nauczaniem w przedszkolu i w klasach I-III oraz z kształceniem dorosłych wymaga dodatkowych godzin zajęć, nie może bowiem odbywać się kosztem treści, na które ustawodawca przeznaczył określoną minimalną liczbę godzin zajęć zorganizowanych. Niezgodna ze standardem jest także liczba punktów ECTS przypisana do przygotowania psychologiczno-pedagogicznego (13 pkt ECTS przy mniejszej liczbie godzin zajęć wobec 10 pkt ECTS wskazanych w rozporządzeniu) oraz forma zajęć z psychologii i pedagogiki. Są one na ocenianym kierunku studiów prowadzone w formie wykładów i konwersatoriów, podczas gdy standard wymaga, by 2/3 godzin zajęć z psychologii i pedagogiki wypełniały wykłady i ćwiczenia, zaś 1/3 była „zintegrowana z realizacją praktyk zawodowych”.

Na studiach stacjonarnych zgodnie ze standardem łączna liczba godzin zajęć przeznaczonych na zajęcia *podstawy dydaktyki* i *emisja głosu* wynosi 60h, zaś łączny nakład pracy studenta oszacowany został na 3 pkt ECTS. Na studiach niestacjonarnych niezgodnie z obowiązującym rozporządzeniem obniżono liczbę godzin zajęć zorganizowanych do 36 (*podstawy dydaktyki* – 27h i *emisja głosu* - 9h).

Zajęcia z dydaktyk przedmiotowych obejmują łącznie na studiach stacjonarnych 120h zajęć zorganizowanych, a na studiach niestacjonarnych – 72h. W obu przypadkach liczby te są niezgodne z wymaganiami standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela przedmiotu, w którym za minimalną liczbę godzin zajęć przygotowujących do nauczania przedmiotu wyłącznie na II i III etapie edukacyjnym uznano 150h zajęć zorganizowanych. Przygotowanie dydaktyczne zapewniają też praktyki zawodowe, których według ustawodawcy powinno być co najmniej 120h, w ustalonym przez Uczelnię i uzasadnionym merytorycznie podziale na klasy IV-VIII szkoły podstawowej i szkołę ponadpodstawową. Uczelnia od studiujących na kierunku teologia w trybie stacjonarnym wymaga 225h praktyk, w tym 150h praktyk śródrocznych, realizowanych w wybrane dni tygodnia w ciągu semestru i 75h praktyk ciągłych, odbywanych we wrześniu, a więc w okresie wolnym od zajęć akademickich. Praktyk tych nie przyporządkowano jednak do etapów edukacyjnych: ani nazwa (np. *dydaktyka katechezy dzieci młodszych - praktyki śródroczne, dydaktyka*

etyki młodzieży - praktyki śródroczne), ani treści programowe dla poszczególnych praktyk w programie studiów nie wskazują jasno jakiego etapu edukacyjnego dotyczą. Nie jest więc możliwe stwierdzenie, czy rzeczywiście na praktyki w klasach IV-VIII szkoły podstawowej i w szkole ponadpodstawowej przeznaczono min. 150h zajęć. W przypadku studiów niestacjonarnych liczba praktyk jest niezgodna z wymaganiami standardu. Łącznie bowiem na wszystkie praktyki dydaktyczne przeznaczono 156h (w tym 75h praktyki ciągłe i 81 praktyki śródroczne). Obejmują one także praktyki niezwiązane z II i III etapem edukacyjnym, np. 9h praktyk z *dydaktyki katechezy dorosłych*, co oznacza, że praktyk odbywanych w klasach IV-VIII szkoły podstawowej i w szkole średniej jest za mało.

Zarówno na studiach stacjonarnych, jak i niestacjonarnych łączny nakład pracy studenta związany z przygotowaniem dydaktycznym do nauczania przedmiotu oszacowano na 21 pkt ECTS. Wobec braku czytelnego przyporządkowania praktyk i zajęć z dydaktyki przedmiotowej do etapów edukacyjnych nie można stwierdzić, czy przygotowanie dydaktyczne do nauczania religii i etyki na II i III etapie edukacyjnym mieści się w wyznaczonych standardem 15 pkt ECTS.

W kształceniu przygotowującym do wykonywania zawodu nauczyciela religii i etyki nie wykorzystuje się metod i technik kształcenia na odległość.

Metody kształcenia są zorientowane na studentów, motywują ich do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się oraz umożliwiają studentom osiągnięcie efektów uczenia się, w tym w szczególności umożliwiają przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności. Dominującą formą zajęć są wykłady oraz konwersatoria oraz w mniejszym stopniu seminaria i praktyki. Brak w harmonogramie zajęć ćwiczeń, które mogłyby weryfikować stan wiedzy i zaangażowanie studentów w przyswajanie treści programowych. Uczelnia wskazuje jednak inne metody, do których należą: dyskusja, metoda problemowa, metoda kazuistyczna, praca z tekstem, metoda sytuacyjna, metoda projektów oraz prezentacja własna przygotowaną przez studenta. Mają one na celu uczenie samodzielnego dochodzenia do wniosków. Metody są różnorodne i specyficzne, dostosowane do zajęć. Wyposażenie sal w urządzenia multimedialne pozwala na lepsze przyswajanie przekazywanych treści przez studentów, a mała liczba osób w grupach umożliwia szybką weryfikację zaangażowania studentów w tok prowadzonych zajęć.

Prowadzone zajęcia umożliwiają przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej w zakresie dyscyplin, do których kierunek jest przyporządkowany. Potwierdzeniem tego jest udział studentów w sympozjach naukowych i wyjazdach stażowych oraz udział w publikacji na temat sportu w optyce wychowania.

Stosowane metody kształcenia umożliwiają uzyskanie kompetencji w zakresie opanowania języka obcego na poziomie B2+.

Metody weryfikacji stopnia osiągnięcia efektów uczenia się określonych dla praktyk opracowane zostały w sposób kompletny, są przejrzyste. Studenci zaliczają praktyki na oceny w skali od 2 (niezaliczona) do 5. Ocena odbywa się na podstawie prawidłowo wypełnionego dziennika praktyk. Przyjęte procedury umożliwiają skuteczną ocenę osiągania przez studentów zakładanych efektów uczenia się. Po zakończeniu praktyk zakładowy opiekun praktyk w formie opinii dokonuje oceny przebiegu praktyki. Opinia konstruowana jest według określonego schematu i obejmuje opis wszystkich faz przebiegu praktyki. Ponadto zawiera ocenę: wiedzy teoretycznej i metodycznej studenta, umiejętności potrzebnych do pracy w zawodzie, predyspozycji i cech osobowościowych studenta, jego zdyscyplinowania i poczucia odpowiedzialności, poziomu samodzielności i inwencji twórczej, taktu pedagogicznego i kultury osobistej, umiejętności oceny własnej pracy i korzystania

z uwag opiekuna praktyki, umiejętności organizacji i planowania pracy wychowawczo-dydaktycznej i/lub opiekuńczej, umiejętności budowania relacji z uczniami, umiejętności pracy w zespole, umiejętności posługiwania się językiem (kultura słowa). Do opinii dołączona jest tabela, w której opiekun praktyk wpisuje liczbę godzin przeznaczonych przez studenta na wykonanie określonych zadań zrealizowanych w kontakcie z opiekunem praktyk (hospitowanie zajęć; prowadzenie zajęć; przygotowanie pomocy dydaktycznych – projektów/konspektów; zapoznanie się z dokumentacją i specyfiką placówki/institucji; wykonywanie innych powierzonych studentowi do realizacji zadań).

Ocena stopnia osiągnięcia poszczególnych efektów uczenia się określonych dla praktyk w obszarach wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dokonywana jest przez kierunkowego koordynatora praktyk. Dokonywana jest w trakcie hospitacji praktyk lub na podstawie dokumentacji przygotowanej przez zakładanego opiekuna praktyk po ich zakończeniu. Zaliczenia praktyk dokonuje koordynator praktyk

Studenci teologii uczestniczący w praktykach śródrocznych, podzieleni są na grupy 2-3 osobowe. W pierwszym etapie realizacji praktyk są obserwatorami kilku lekcji prowadzonych przez nauczycieli – opiekunów praktyk w danej szkole. Następnie w momencie prowadzenia zajęć przez studenta jest on oceniany zarówno przez nauczyciela – opiekuna praktyk, jak i przez studentów stanowiących grupę oraz nauczyciela akademickiego – koordynatora praktyk na kierunku teologia. Wszystkie ww. osoby otrzymują arkusze hospitacyjne, według których dokonywana jest ocena. Arkusze hospitacyjne zbudowane są na podstawie efektów uczenia się zakładanych dla praktyk na kierunku teologia.

Uczelnia w zakresie ocenianego kierunku z większością instytucji w zakresie praktyk prowadzi wieloletnią współpracę. W umowie z instytucją przyjmującą studentów na praktyki zawarte jest zobowiązanie podmiotu do wyznaczenia kompetentnej, doświadczonej osoby do pełnienia roli opiekuna praktyk. Prawdopodobność doboru pracownika do pełnienia roli opiekuna praktyk weryfikuje kierunkowy koordynator praktyk.

Studenci teologii uczestniczący w praktykach śródrocznych, podzieleni są na grupy 2-3 osobowe. W pierwszym etapie realizacji praktyk są obserwatorami kilku lekcji prowadzonych przez nauczycieli – opiekunów praktyk w danej szkole. Następnie w momencie prowadzenia zajęć przez studenta jest on oceniany zarówno przez nauczyciela – opiekuna praktyk, jak i przez studentów stanowiących grupę oraz nauczyciela akademickiego – koordynatora praktyk na kierunku teologia. Wszystkie ww. osoby otrzymują arkusze hospitacyjne, według których dokonywana jest ocena. Arkusze hospitacyjne zbudowane są na podstawie efektów uczenia się zakładanych dla praktyk na kierunku teologia.

Ogólnouczelniany regulamin praktyk nie przewiduje możliwości realizacji praktyk w systemie zdalnym.

Dokumentacja dotycząca praktyk została opracowana szczegółowo. Procedury realizacji praktyk obejmują zapoznanie się studenta, przed rozpoczęciem praktyki, z dokumentami ogólnouczelnianymi i kierunkowymi. Dokumentem opracowanym pod kątem realizacji praktyk na ocenianym kierunku jest „Instrukcja organizacji praktyk dla kierunku teologia”. Instrukcja m.in. szczegółowo określa charakter instytucji, w których powinny odbywać się praktyki (zaleca szkoły), określa dla studentów cele, które powinni osiągnąć w trakcie realizacji praktyk, szczegółowo określa obowiązki studenta w trakcie realizacji praktyk oraz warunki zaliczenia praktyk.

Mimo, że w trakcie realizacji przez studentów praktyk prowadzone są przez koordynatora praktyk fizyczne hospitacje, w dokumentacji dotyczącej realizacji praktyk, brakuje zapisów o zasadach

przeprowadzenia hospitacji. Rekomenduje się określenie zasad prowadzenia hospitacji w trakcie realizacji praktyk i zamieszczenie ich w „Instrukcji organizacji praktyk dla kierunku teologia”.

Uczelnia w zakresie organizacji praktyk dla studentów kierunku teologia współpracuje ze sprawdzonymi przez lata placówkami oświatowymi. Dotyczy to tak modułu katechetycznego jak kapłańskiego. Studenci mają możliwość wyboru do realizacji praktyk miejsca z listy, którą dysponuje Wydział Teologiczny. W sytuacji propozycji miejsca odbywania praktyk przez studenta, miejsce to, pod kątem możliwości zakładanych dla praktyk efektów uczenia się, zatwierdza kierunkowy koordynator praktyk.

Co roku, po zakończeniu roku akademickiego koordynator praktyk przygotowuje szczegółowy raport podsumowujący realizację przedmiotu. Oceny na podstawie raportu oraz analizy procedur i przebiegu praktyk dokonują: Biuro Dydaktyki i Jakości Kształcenia, Wydziałowy Zespół ds. Jakości Kształcenia oraz Wydział Katechetyczny Kurii Diecezjalnej w Opolu. Po analizach raportu za lata 2022/2023 oraz 2023/2024 w procedurach dotyczących praktyk nie wprowadzono żadnych zmian.

Zarówno na studiach stacjonarnych, jak i niestacjonarnych program praktyk zawodowych przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela religii i etyki nie jest zgodny z wymaganiami, określonymi w rozporządzeniu MNiSW z dnia 25 lipca 2019 r. w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela. Sformułowane dla praktyk opiekuńczo-wychowawczych i dydaktycznych efekty uczenia się i treści programowe nie uwzględniają bowiem standardu. W sylabusach wszystkich praktyk nauczycielskich efekty uczenia się tożsame, nie zostały powiązane z etapami edukacyjnymi, specyfiką przedmiotu szkolnego oraz etapami kształcenia przygotowującego do zawodu nauczyciela, nie odnoszą się do efektów uczenia się określonych w standardzie. Przykładowo: na studiach stacjonarnych po każdej z praktyk (także po tych opiekuńczo-wychowawczych oraz przygotowujących do nauczania etyki!) student/studentka „ma pogłębiłą wiedzę o powiązaniach teologii z innymi dziedzinami nauk, a zwłaszcza naukami humanistycznymi, społecznymi i prawnymi, pozwalającą na integrowanie perspektyw właściwych dla kilku dyscyplin naukowych”. Co do zasady efekt ten (jak wiele innych obecnych w sylabusach praktyk) jest niemożliwy do realizacji i osiągnięcia podczas praktyk przygotowujących do zawodu nauczyciela. Z kolei wśród efektów określonych dla praktyk zawodowych brak tych, wskazanych w rozporządzeniu, np. student/studentka zna i rozumie „rodzaje dokumentacji działalności dydaktycznej prowadzonej w szkole lub placówce systemu oświaty”. Niewłaściwe są także określone w sylabusach treści programowe. Np. na studiach stacjonarnych *praktyki śródroczne z dydaktyki etyki młodzieży* przygotowują do nauczania etyki „w gimnazjum i w kl. VII-VIII szkoły podstawowej”, a *praktyki śródroczne z dydaktyki katechezy młodzieży I i II* do nauczania religii „w szkole ponadgimnazjalnej”, a więc do szkół, których nie ma w obecnie w polskim systemie oświaty. W efekcie żadne z praktyk dydaktycznych przygotowujących do nauczania etyki nie odbywają się w szkołach ponadpodstawowych, co oznacza, że studenci nie mogą zrealizować efektów określonych dla praktyk dydaktycznych z wykorzystaniem treści obowiązujących w podstawie programowej etyki dla szkoły średniej. Potwierdzają to udostępnione przez Uczelnię konspekty i dzienniki praktyk dokumentujące przebieg praktyk. Należy zatem stwierdzić, że dobór miejsc praktyk dydaktycznych przygotowujących do nauczania etyki jest nieodpowiedni i niezgodny z następującym zapisem standardu: „Jeżeli przedmiot jest nauczany (...) zarówno w szkole podstawowej, jak i ponadpodstawowej, praktyki zawodowe odbywają się w obu typach szkół.” Niewłaściwy jest także wymiar praktyk na studiach niestacjonarnych. Praktyka opiekuńczo-wychowawcza obejmuje jedynie 18h, podczas gdy standard mówi o min. 30 h tego typu praktyk. Z kolei praktyki dydaktyczne przygotowujące do nauczania religii

i etyki trwają wprawdzie 165h, ale dotyczą także zajęć z religii w przedszkolach i klasach I-III oraz prowadzenia katechezy dla dorosłych w parafii (łącznie co najmniej 18h). Zatem na studiach niestacjonarnych łączna liczba godzin praktyk dydaktycznych przeznaczonych na przygotowanie do nauczania w klasach IV-VIII szkoły podstawowej i w szkołach ponadpodstawowych nie osiąga minimum wskazanego w zał. nr 1 do rozporządzenia MNiSW z 25 lipca 2019 r. w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela.

Organizacja procesu nauczania i uczenia się na studiach stacjonarnych jest poprawna, zgodna z zasadami higieny pracy i umożliwia systematyczne uczenie się oraz efektywne wykorzystanie czasu przeznaczonego na udział w zajęciach i samodzielne uczenie się. Zajęcia dydaktyczne na kierunku są realizowane w bloku porannym (w godz. 8:00–13:00 z dwiema 15-minutowymi przerwami) oraz w bloku popołudniowym (w godz. 14:00–18:00 z jedną 15-minutową przerwą). W niektóre dni są zaplanowane tylko jedno zajęcia w ciągu dnia (co jest uciążliwe dla osób dojeżdżających do Opola, gdyż dojazd zajmuje więcej niż czas trwania zajęć). Trudności wynikają też z organizacji zajęć ogólnouczelnianych (zaplanowane w poniedziałki, w godz. 16.30-19.30). Studenci muszą czekać niekiedy kilka godzin na zajęcia, na które zresztą trudno się zapisać ze względu na dużą liczbę zainteresowanych i mało miejsc na najbardziej interesujące zajęcia.

Zajęcia na studiach niestacjonarnych są organizowane w soboty i niedziele w godzinach od 9.00 do 17.00.

Czas przeznaczony na sprawdzanie i cenę efektów uczenia się jest dostosowany do potrzeb studentów. Weryfikacji dokonuje się przez prace etapowe i kolokwia oraz egzaminy. Terminy egzaminów są ustalane ze studentami z odpowiednim wyprzedzeniem. W harmonogramie sesji egzaminacyjnej są odpowiednie przerwy między egzaminami.

Organizacja procesu nauczania i uczenia się w zakresie kształcenia przygotowującego do zawodu nauczyciela religii i etyki nie wzbudza zastrzeżeń.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium

kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Treści programowe są zgodne z efektami uczenia się oraz uwzględniają w szczególności aktualny stan wiedzy i metodyki badań w dyscyplinach, do których jest przyporządkowany kierunek, jak również wyniki działalności naukowej uczelni w tychże dyscyplinach.

Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS, umożliwiają studentom osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się.

Metody kształcenia są zorientowane na studentów, motywują ich do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się oraz umożliwiają studentom osiągnięcie efektów uczenia się, w tym w szczególności umożliwiają przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Organizacja procesu nauczania zapewnia efektywne wykorzystanie czasu przeznaczonego na nauczanie i uczenie się oraz weryfikację i ocenę efektów uczenia się.

Propozycja oceny dla kryterium spełnione częściowo wynika:

1. nieuwzględnienia w treściach programowych zajęć przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela religii i etyki pełnego zakresu treści wymaganych standardem kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela przedmiotu;
2. nieuwzględnienia w module kapłańskim i katechetycznym wymagań dot. liczby godzin zajęć i nakładu pracy studenta, określonych w standardzie kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela przedmiotu;
3. nieuwzględnienia w grupie zajęć zapewniających przygotowanie psychologiczno-pedagogiczne wymagań dot. formy zajęć, określonych w standardzie kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela przedmiotu,
4. nieuwzględnienia w efektach uczenia się i treściach programowych praktyk zawodowych przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela religii i etyki wszystkich efektów uczenia się i pełnego zakresu treści wymaganych standardem kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela przedmiotu,
5. nieuwzględnienia w efektach uczenia się i treściach programowych praktyk zawodowych przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela religii i etyki specyfiki poszczególnych etapów edukacyjnych i przedmiotów nauczania,
6. braku zgodności na studiach niestacjonarnych wymiaru praktyk zawodowych przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela religii i etyki z wymaganiami, określonymi w standardzie kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela przedmiotu,
7. niewłaściwego doboru miejsc odbywania praktyk dydaktycznych przygotowujących do nauczania etyki.

Ponadto zespół oceniający sformułował także rekomendacje, które nie mają wpływu na propozycję oceny kryterium.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak.

Rekomendacje

1. Rekomenduje się jasne określenie formy zajęć zwanej: konwersatorium.
2. Rekomenduje się wprowadzenie do programu studiów zajęć zwanych: ćwiczenia.
3. Rekomenduje się określenie i wdrożenie na kierunku zasad prowadzenia (procedury) hospitacji praktyk w trakcie ich realizacji.

Zalecenia

1. Zaleca się uwzględnienie w treściach programowych zajęć przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela religii i etyki pełnego zakresu treści wymaganych standardem kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela przedmiotu.

2. Zaleca się uwzględnienie w module kapłańskim i katechetycznym wymagań dot. liczby godzin zajęć i nakładu pracy studenta, określonych w standardzie kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela przedmiotu.
3. Zaleca się uwzględnienie w grupie zajęć zapewniających przygotowanie psychologiczno-pedagogiczne wymagań dot. formy zajęć, określonych w standardzie kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela przedmiotu.
4. Zaleca się uwzględnienie w efektach uczenia się i treściach programowych praktyk zawodowych przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela religii i etyki wszystkich efektów uczenia się i pełnego zakresu treści wymaganych standardem kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela przedmiotu.
5. Zaleca się uwzględnienie w efektach uczenia się i treściach programowych praktyk zawodowych przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela religii i etyki specyfiki poszczególnych etapów edukacyjnych i przedmiotów nauczania.
6. Zaleca się dostosowanie wymiaru praktyk zawodowych przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela religii i etyki na studiach niestacjonarnych do wymagań, określonych w standardzie kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela przedmiotu.
7. Zaleca się zapewnienie studentom miejsc odbywania praktyk dydaktycznych przygotowujących do nauczania etyki w szkołach ponadpodstawowych.
8. Zaleca się podjęcie działań naprawczych zapobiegających występowaniu nieprawidłowości, które stały się podstawą do sformułowania powyższych zaleceń.

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 3

Na kierunku są stosowane formalnie przyjęte i opublikowane, spójne i przejrzyste warunki przyjęcia kandydatów na studia, umożliwiające właściwy dobór kandydatów, zasady progresji studentów i zaliczania poszczególnych semestrów i lat studiów, w tym zasady dyplomowania, uznawania efektów i okresów uczenia się oraz kwalifikacji uzyskiwanych w szkolnictwie wyższym, a także potwierdzania efektów uczenia się zdobytych w procesie uczenia się poza systemem studiów.

Warunki rekrutacji na studia, kryteria kwalifikacji i procedury rekrutacyjne są przejrzyste i selektywne oraz umożliwiają dobór kandydatów posiadających wstępną wiedzę i umiejętności na poziomie umożliwiającym osiągnięcie efektów uczenia się. Podczas przyjęcia kandydatów na studia pod uwagę brane są świadectwa maturalne. Do oceny wyników z matur stosuje się zatwierdzony w uczelni algorytm przeliczeniowy punktów kandydata na kierunek teologia. Pod uwagę brane są wyniki z części pisemnej z języka polskiego lub z języka ojczystego kandydata na poziomie podstawowym lub rozszerzonym oraz z jednego przedmiotu do wyboru z części pisemnej na poziomie podstawowym i rozszerzonym. Określono też zasady przeliczania wyników matury międzynarodowej. Wskazano też warunki przyjęcia ogólnopolskich laureatów olimpiady teologicznej oraz konkursu wiedzy biblijnej. Określone warunki przyjęcia na studia są bezstronne i zapewniają kandydatom równe szanse w podjęciu studiów na kierunku. W sposób zrozumiały i klarowny zostały określone oczekiwane od

kandydatów kompetencje w zakresie technologii cyfrowych oraz o wymaganiach sprzętowych związanych z kształceniem z wykorzystaniem technik kształcenia na odległość.

Uczelnia posiada odpowiedni regulamin określający możliwość identyfikacji efektów uczenia się uzyskanych poza systemem studiów oraz oceny ich adekwatności w zakresie odpowiadającym efektom uczenia się określonym w programie studiów. W regulaminie studiów określono zasady i procedury uznawania efektów uczenia się uzyskanych w innych uczelniach, w tym w uczelni zagranicznej. Warunkiem przeniesienia ocen i punktów ECTS przypisanych zajęciom i praktykom zaliczonym w innej jednostce uczelni albo w innej uczelni, w tym w uczelni zagranicznej, jest stwierdzenie adekwatności uzyskanych efektów uczenia się.

Zostały jasno określone zasady i procedury dyplomowania, które znalazły się w odpowiednim regulaminem opisującym te kwestie. Zostały one sformułowane w sposób trafny, są specyficzne dla kierunku teologia i zapewniają potwierdzenie osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się na zakończenie studiów. Prace dyplomowe poddane weryfikacji w trakcie wizyty Zespołu Oceniającego potwierdzają właściwe stosowanie tych zasad. Są przygotowywane zgodnie z kierunkiem, na którym są realizowane oraz stosują metodologię właściwą dla nauk teologicznych. W wykazie prac dyplomowych zauważono powtarzające się nader często układy par: promotor – recenzent. Z tej racji rekomenduje się rozszerzenie grona recenzentów zdalnych do oceny konkretnej pracy dyplomowej poprzez wyjście z przyjętej zasady recenzowania jedynie w obrębie katedr czy subdyscyplin teologicznych.

System weryfikacji efektów uczenia się umożliwia monitorowanie postępów w uczeniu się oraz rzetelną i wiarygodną ocenę stopnia osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, a stosowane metody weryfikacji i oceny są zorientowane na studenta, umożliwiają uzyskanie informacji zwrotnej o stopniu osiągnięcia efektów uczenia się oraz motywują studentów do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się, jak również pozwalają na sprawdzenie i ocenę wszystkich efektów uczenia się, w tym w szczególności przygotowania do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Zasady weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się oraz postępów w procesie uczenia się umożliwiają równe traktowanie studentów oraz dają możliwość adaptowania metod i organizacji sprawdzania efektów uczenia się do potrzeb studentów z niepełnosprawnościami. Stosowane zasady weryfikacji efektów uczenia się zapewniają bezstronność, rzetelność i przejrzystość procesu weryfikacji oraz wiarygodność i porównywalność ocen. Niewielka liczba studentów i panujące w jednostce relacje między nauczycielami a studentami, cechujące się bezpośrednim odniesieniem do studentów, w pełni potwierdzają poprawność procesu weryfikacji efektów uczenia się. Według zasad stosowanych w jednostce studenci otrzymują informacje zwrotne wskazujące na poziom opanowanej wiedzy i umiejętności. Informacje te umożliwiają studentom wzrost w poczuciu odpowiedzialności za podejmowany przez nich proces uczenia się. W jednostce są przewidziane zasady postępowania w sytuacjach konfliktowych związanych z weryfikacją i oceną efektów uczenia się oraz sposoby zapobiegania i reagowania na zachowania nieetyczne i niezgodne z prawem. Prace dyplomowe są poddawane weryfikacji w systemie antyplagiatowym. W jednostce nie stosuje się obecnie kształcenia na odległość, stąd też nie zachodzi potrzeba stosowania metod weryfikacji i oceny stopnia osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się w takim trybie procesu kształcenia.

Stosowane w jednostce metody weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się są różnorodne, specyficzne dla kierunku teologia i adekwatne dla potrzeb przygotowania do zawodu

i posługi duszpasterskiej. Zapewniają one skuteczną ocenę osiągnięcia wszystkich efektów uczenia się. Są właściwie dobrane i umożliwiają sprawdzenie i ocenę przygotowania do prowadzenia działalności naukowej lub udziału w tej działalności. Potwierdzeniem tego jest udział studentów w przedsięwzięciach naukowych w postaci sympozjów i publikacji. Stosowane metody weryfikacji umożliwiają sprawdzenie i ocenę opanowania języka obcego na poziomie B2+.

Metody weryfikacji efektów uczenia się określone w kartach przedmiotów przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela w wielu przypadkach nie uwzględniają wytycznych, sformułowanych w rozporządzeniu MNiSW z dnia 25 lipca 2019 r. Formy sprawdzania stopnia osiągnięcia przez studentów założonych efektów uczenia się nie są zróżnicowane, a przez to nie zawsze mogą służyć weryfikacji wszystkich efektów z obszaru wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych. Z rzadka też są szczegółowo opisane, informacja o metodzie weryfikacji jest lakoniczna, nie sygnalizuje studentom, z jakimi typem zadań się zmierzają. Przykładowo: metodą weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych na wykładzie z *psychologii ogólnej* (studia stacjonarne) jest bliżej nieokreślone zaliczenie pisemne, które jednocześnie ma sprawdzić posiadaną przez studentów wiedzę, opanowane przez nich umiejętności i kompetencje społeczne. Niemożliwe jest jednak w tej formie sprawdzenie czy student „potrafi prowadzić zindywidualizowane działania psychologiczne w odniesieniu do uczniów o specjalnych potrzebach edukacyjno-formacyjnych”. Potwierdzenie tej umiejętności - skądinąd niemożliwej do opanowania podczas wykładu - wymaga obserwacji działań studenta, nie zaś pisemnego odpowiadania na pytania. Z kolei test jednokrotnego wyboru będący metodą weryfikacji efektów uczenia się na wykładzie z *psychologii rozwojowej* (studia stacjonarne) nie pozwala na sprawdzenie czy, a jeśli tak, to w jakim stopniu student „potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych”. Podobnie, tylko jedną metodą weryfikacji efektów uczenia się stosuje się na *dydaktyce etyki dla młodzieży* (studia stacjonarne) czy *dydaktyce katechezy dla młodzieży* (studia stacjonarne). Konspekt zajęć nie jest adekwatnym sposobem sprawdzenia, czy student „potrafi diagnozować i oceniać potrzeby i zachowania uczniów”, „ma rozwinięte umiejętności w zakresie komunikacji interpersonalnej” lub „potrafi pracować w zespole”, „potrafi twórczo włączyć się w różne formy działalności ewangelizacyjnej, pastoralnej i charytatywnej Kościoła katolickiego” Także tam, gdzie metod weryfikacji jest więcej nie zawsze są one odpowiednio dobrane, np. ani kolokwium pisemne, ani ocena aktywności na zajęciach, ani przygotowanie i przedstawienie prezentacji multimedialnej na wybrany temat nie dadzą odpowiedzi na pytanie czy student „potrafi nawiązywać współpracę z różnymi podmiotami działalności edukacyjno-wychowawczej, kulturalnej, społecznej i charytatywnej” lub czy „potrafi twórczo włączyć się w różne formy działalności ewangelizacyjnej, pastoralnej i charytatywnej Kościoła katolickiego”, a więc czy opanował wszystkie efekty uczenia się zdefiniowane dla zajęć z *dydaktyki katechezy dzieci* (studia stacjonarne).

Efekty uczenia się osiągnięte przez studentów kierunku teologia zostały uwidocznione w postaci prac etapowych i egzaminacyjnych. Wskazują one zarówno na odpowiedni poziom prowadzonego procesu kształcenia, jak i na właściwie stosowane metody weryfikacji i sprawdzania uzyskanej wiedzy oraz umiejętności w zakresie zajęć teoretycznych. Przygotowywane projekty, konspekty katechez, teksty homilii, eseje oraz testy wyboru wskazują na właściwe podejście do oceny zagadnienia będącego przedmiotem zajęć. Inną kwestią jest możliwość weryfikacji zajęć praktycznych dotyczących zarówno praktyk zawodowych, jak i zajęć z zakresu *dydaktyki etyki i katechezy* oraz *psychologii rozwojowej*, gdzie bardziej właściwe jest stosowanie metod rozwijających umiejętności praktyczne. Te zaś są trudniejsze do utrwalenia w postaci nośników informacji zapisanej na papierze, stąd też trudniej jest je ocenić jedynie na podstawie zachowanej dokumentacji. Udział interesariuszy zewnętrznych

w omawianiu postaw zajmowanych przez absolwentów kierunku daje pewne możliwości adekwatnego wskazania, jak ci absolwenci radzą sobie w działalności zawodowej i społecznej. Studenci kierunku teologia owocnie i ofiarnie angażują się w działalność prospołeczną.

Stosowane w jednostce rodzaje, formy, tematyka i metodyka prac egzaminacyjnych, etapowych i dyplomowych oraz stawiane wymagania objętościowe i merytoryczne są dostosowane do poziomu i profilu efektów uczenia się oraz do dyscyplin, do których kierunek został przyporządkowany. Wśród prac magisterskich wiele z nich dotyczy historii Kościoła i poszczególnych parafii oraz ruchów kościelnych. Są też pracami z zakresu kwestii bioetycznych będących elementem teologii moralnej. Odpowiadają one koncepcji kształcenia przyjętej dla kierunku.

Studenci kierunku teologia są autorami i współautorami publikacji naukowych przygotowywanych przez nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia na kierunku. Dotyczą one scenariuszy zajęć dla młodzieży w ramach publikacji „Sport w optyce wychowania, ewangelizacji i życia”.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 3

kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Na ocenianym kierunku stosowane są formalnie przyjęte i opublikowane, spójne i przejrzyste warunki przyjęcia kandydatów na studia, umożliwiające właściwy dobór kandydatów, zasady progresji studentów i zaliczania poszczególnych semestrów i lat studiów, w tym dyplomowania, uznawania efektów i okresów uczenia się oraz kwalifikacji uzyskanych w szkolnictwie wyższym, a także potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych w procesie uczenia się poza systemem studiów.

System weryfikacji efektów uczenia się w zakresie zajęć z przedmiotów teoretycznych umożliwia monitorowanie postępów w uczeniu się oraz rzetelną i wiarygodną ocenę stopnia osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, a stosowane metody weryfikacji i oceny są zorientowane na studenta, umożliwiają uzyskanie informacji zwrotnej o stopniu osiągnięcia efektów uczenia się oraz motywują studentów do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się, jak również pozwalają na sprawdzenie i ocenę wszystkich efektów uczenia się, w tym w szczególności przygotowania do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Metody weryfikacji efektów uczenia się w zakresie zajęć przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela nie są w pełni zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy. Nie uwzględniają w pełni wytycznych, sformułowanych w rozporządzeniu MNiSW. Formy sprawdzania stopnia osiągnięcia przez studentów założonych efektów uczenia się nie są na tyle zróżnicowane, by mogły w pełni służyć weryfikacji wszystkich efektów z obszaru wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych.

Prace etapowe i egzaminacyjne, projekty studenckie, dzienniki praktyk, prace dyplomowe, studenckie osiągnięcia naukowe lub inne związane z kierunkiem studiów, jak również udokumentowana pozycja absolwentów na rynku pracy lub ich dalsza edukacja potwierdzają osiągnięcie efektów uczenia się.

Propozycja oceny kryterium spełnione częściowo wynika z nieprawidłowości dotyczącej:

1. nieuwzględnienia w grupie zajęć przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela religii i etyki wymagań dotyczących metod weryfikacji efektów uczenia się, określonych w standardzie kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela przedmiotu w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych.

W ramach kryterium sformułowano także jedną rekomendację.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak

Rekomendacje

1. Rekomenduje się odejście od zasady recenzowania prac dyplomowych w obrębie katedr lub subdyscyplin oraz określenie wymagań merytorycznych jakie powinien spełniać recenzent
2. Rekomenduje się uwzględnienie w grupie zajęć zapewniających przygotowanie do wykonywania zawodu nauczyciela religii i etyki wymagań dotyczących metod weryfikacji efektów uczenia się, określonych w standardzie kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela przedmiotu w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych.
3. Zaleca się podjęcie działań naprawczych zapobiegających występowaniu nieprawidłowości, które stały się podstawą do sformułowania powyższych zaleceń.

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 4

Nauczyciele akademicki zatrudnieni w Wydziale Teologicznym UO spełniają wymagania dotyczące kompetencji, doświadczenia, kwalifikacji naukowych i dydaktycznych. Pracownicy zatrudnieni na kierunku teologia oraz inne osoby prowadzące zajęcia spoza WT posiadają udokumentowany oraz aktualny dorobek naukowy w postaci wykazu publikacji w języku polskim oraz publikacji zagranicznych, zamieszczonego w Bazie Wiedzy UO. Jest to dorobek w dyscyplinie nauki teologiczne, do którego został przyporządkowany oceniany kierunek. Kwalifikacje i dobór kadry akademickiej, z uwagi na posiadane stopnie i tytuły naukowe oraz tytuły zawodowe, pozwalają tworzyć spójną i komplementarną strukturę, umożliwiającą prawidłową realizację zajęć, w tym nabywanie przez studentów kompetencji badawczych.

W stosunku do liczby studentów struktura kwalifikacji, liczebność i stabilność zatrudnienia kadry umożliwia prawidłową realizację programu studiów na prowadzonym kierunku. W roku akademickim 2024/2025 zajęcia dydaktyczne na kierunku teologia studia stacjonarne prowadzą następujące osoby z dorobkiem naukowym w następujących dyscyplinach: z nauk teologicznych (10 profesorów, 8 doktorów habilitowanych, 6 doktorów), w Psychologii O (1 doktor habilitowany, 1 doktor), w historii (2 doktorów habilitowanych), z prawa (1 doktor) oraz zleceniobiorcy spoza UO (1 doktor habilitowany, 4 doktorów, 1 magister). Aktualnie na kierunku teologia studiuje 51 studentów stacjonarnych i 17

studentów niestacjonarnych, co daje im możliwość bezpośredniego kontaktu z nauczycielami akademickimi oraz innymi osobami prowadzącymi zajęcia.

Nauczyciele akademicki i inne osoby prowadzące zajęcia posiadają kompetencje dydaktyczne, które umożliwiają prawidłową ich realizację. Kompetencje dydaktyczne kadry akademickiej zostały zdobyte w ramach ukończonych studiów, również zagranicznych, zdobytych certyfikatów języków obcych, wyjazdów zagranicznych w programie Erasmus oraz na różnego rodzaju szkoleniach organizowanych na Wydziale Teologicznym i w całej Uczelni. Kadra dydaktyczna posiada doświadczenie zawodowe dzięki prowadzonym zajęciom z nauczania religii.

Przydział zajęć oraz obciążenie godzinowe poszczególnych nauczycieli akademickich oraz innych osób prowadzących zajęcia są zgodne z wymaganiami i umożliwiają prawidłową realizację programu studiów. Obsada zajęć jest prawidłowa, zarówno pod względem dorobku naukowego, kompetencji dydaktycznych, jak i doświadczenia zawodowego pracowników. Dobór osób prowadzących seminaRIA magisterskie, posiadających co najmniej stopień doktora jest właściwy.

Obciążenie godzinowe prowadzeniem zajęć nauczycieli akademickich zatrudnionych na UO jako podstawowym miejscu pracy jest zgodne z wymaganiami dydaktycznymi Uczelni i spełnia kryteria powierzania zajęć zgodnie z kompetencjami kadry.

Nauczyciele akademicki posiadają również kompetencje w zakresie metod i technik kształcenia na odległość oraz komunikowania się ze studentami za pomocą narzędzi elektronicznych w ramach systemu komunikacji zdalnej, co potwierdzają wyniki hospitacji zajęć prowadzonych w formie online oraz hospitacje przeprowadzone w ramach wizytacji. Program studiów zakłada prowadzenie zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość; są to wykłady ogólnouczelniane, prowadzone przez nauczycieli posiadających te kompetencje.

Kompetencje i doświadczenie oraz kwalifikacje nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia w ramach specjalności nauczycielskiej przygotowującej studentów do wykonywania zawodu nauczyciela, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy, są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniu wydanym na podstawie tejże ustawy. Kształcenie służące osiągnięciu efektów uczenia się jest prowadzone przez nauczycieli akademickich i inne osoby posiadające kompetencje zawodowe i naukowe oraz doświadczenie w zakresie właściwym dla prowadzonych zajęć. Kadra prowadząca na ocenianym kierunku studiów zajęcia z pedagogiki, psychologii, dydaktyki ogólnej i przedmiotowej oraz emisji głosu posiada odpowiednie doświadczenie zawodowe (jako nauczyciele religii i etyki w różnych typach szkół i na różnych poziomach edukacyjnych) i osiągnięcia naukowe (publikacje). Obsada zajęć przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela religii i etyki jest zgodna z wytycznymi sformułowanymi w rozporządzeniu MNiSW z 25 lipca 2019 r. w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela przedmiotu.

Dobór nauczycieli akademickich do prowadzenia poszczególnych zajęć jest transparentny i adekwatny do potrzeb dydaktycznych kierunku teologia. Wpływ na niego mają: dziekan wydziału, koordynator kierunku teologia oraz kierownicy katedr. Dokonuje się on na zasadzie weryfikacji kompetencji nauczycieli akademickich, która uwzględnia takie kryteria jak: dorobek naukowy, kompetencje dydaktyczne, doświadczenie zawodowe pracownika.

Powierzenie zajęć osobom niezatrudnionym na UO wymaga zachowania zasad realizacji zajęć dydaktycznych przez inne osoby prowadzące zajęcia na podstawie umów cywilnoprawnych. Rodzaj

prowadzonych zajęć i ich tematyka jest ściśle zgodna z kompetencjami osób, którym zajęcia są przydzielone, co pozwala na realizację programu studiów i osiąganie przez studentów zakładanych efektów uczenia się.

Nauczyciele akademicki prowadzący zajęcia na kierunku teologia są na bieżąco szkoleni w zakresie podnoszenia kompetencji dydaktycznych, w tym korzystania z metod i technik kształcenia na odległość. Tematyka i forma szkoleń, prowadzonych także w formie webinarów, proponowanych zarówno przez Wydział Teologiczny, jak i UO zaspakaja potrzeby w zakresie umiejętności dydaktycznych nauczycieli akademickich oraz umożliwia prawidłową realizację zajęć i osiąganie przez studentów efektów uczenia się. Uczelnia posiada repozytorium szkoleń i kursów, prowadzone przez jednostki uczelniane, które zapewnia także właściwie wsparcie techniczne w zakresie dostępu do platform edukacyjnych oraz sprzętu, np. komputerów i laptopów. Monitorowane jest także poziom zadowolenia nauczycieli akademickich z funkcjonalności stosowanych platform i narzędzi do nauczania zdalnego, a wyniki monitorowania są wykorzystywane w doskonaleniu jakości kształcenia.

Nauczyciele akademicki oraz inne osoby prowadzące zajęcia są oceniani przez studentów w zakresie spełniania obowiązków związanych z kształceniem. Ankietyzacja przeprowadzana jest centralnie w systemie USOS. Studenci oceniają prowadzących zajęcia w formie anonimowych ankiet ewaluacyjnych. Ocena dotyczy następujących kategorii: sposób organizacji zajęć, terminowość ich prowadzenia, komunikatywność i postawa prowadzącego, sposób weryfikacji efektów uczenia się. Nauczyciele akademicki oraz inne osoby prowadzące zajęcia są oceniani także przez system hospitacji. Hospitacje zajęć są prowadzone dwa razy w każdym roku akademickim. Wnioski z tych hospitacji, a także dane uzyskane w wyniku ankiet studenckich są na bieżąco analizowane przez Kolegium Dziekańskie oraz Wydziałowy Zespół Doskonalenia Jakości Kształcenia, tak by wykorzystać je do działań naprawczych, mających na celu podniesienie jakości kształcenia na WT. Efekty tych prac są publikowane na stronach internetowych Wydziału w formie corocznych sprawozdań dotyczących jakości kształcenia nauczycieli akademickich.

Na kierunku teologia prowadzi się okresowe oceny nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia. W zakresie oceny mieszczą się następujące kategorie: działalność naukowa, działalność dydaktyczna, działalność organizacyjna oraz współpraca międzynarodowa. W ramach oceny okresowej nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia brane są pod uwagę także oceny dokonywane przez studentów w formie anonimowych ankiet oraz wyniki przeprowadzonych hospitacji zajęć dydaktycznych.

Wyniki okresowych przeglądów kadry prowadzącej kształcenie, w tym wnioski z oceny dokonywanej przez studentów, są wykorzystywane do doskonalenia poszczególnych członków kadry i planowania ich indywidualnych ścieżek rozwojowych. Najlepszym pracownikom przyznawane są nagrody Rektora za osiągnięcia naukowe, dydaktyczne i organizacyjne oraz dodatkowe wynagrodzenie za wybitne publikacje. Przyznawana jest również Nagroda Quality za działalność na rzecz podnoszenia jakości kształcenia oraz wybitne osiągnięcia w realizacji procesu dydaktycznego w Uniwersytecie Opolskim

Wydział Teologiczny prowadzi świadomą i celową politykę kadrową w zakresie zatrudniania pracowników prowadzących zajęcia dydaktyczne. Polityka zatrudniania nowych nauczycieli jest transparentna, a zatrudnienie nowego pracownika naukowo-dydaktycznego, zgodnie ze Statutem Uniwersytetu Opolskiego, odbywa się w drodze konkursu. Bierze się w nim pod uwagę m.in. dorobek naukowy i dydaktyczny kandydata, jego predyspozycje i uzdolnienia do pracy, wysoki poziom etyczny, a także kompetencje w zakresie nauczania (w tym również z użyciem narzędzi multimedialnych oraz

metod kształcenia na odległość). Na WT UO warunkiem przystąpienia do konkursu na stanowisko nauczyciela akademickiego, w którego obowiązkach leży prowadzenie zajęć z zakresu dyscyplin odnoszących się do wiary, jest posiadanie pisemnej promesy Wielkiego Kanclerza Wydziału Teologicznego o udzieleniu misji kanonicznej albo zgody na nauczanie. Wymóg ten potwierdzony jest w statucie Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Opolskiego, w myśl którego wszyscy nauczyciele akademicy zajmujący się naukami teologicznymi muszą posiadać misję kanoniczną wystawioną przez Wielkiego Kanclerza WT UO. Wydział Teologiczny prowadzi świadomą i celową politykę kadrową w zakresie zatrudniania pracowników prowadzących zajęcia dydaktyczne, zgodnie z procedurami opisanymi w UO oraz regulaminie pracy. Zatrudnianie nowych pracowników dydaktycznych odbywa się w drodze konkursu zgodnie z wewnętrznymi przepisami Uczelni. Pod uwagę bierze się dorobek naukowy i dydaktyczny kandydata, jego predyspozycje i uzdolnienia do pracy, wysoki poziom etyczny, a także kompetencje w zakresie nauczania z użyciem metod i narzędzi kształcenia na odległość.

Ważnym elementem polityki kadrowej jest mobilizowanie pracowników naukowych i dydaktycznych do składania wniosków na dofinansowania projektów naukowych.

Realizowana w Uczelni polityka kadrowa umożliwia dobór kadry prowadzącej kształcenie na kierunku teologia zapewniający prawidłową realizację zajęć, sprzyja stabilizacji zatrudnienia i trwałemu rozwojowi nauczycieli akademickich oraz innych osób prowadzących zajęcia, tworzy warunki pracy stymulujące i motywujące członków kadry prowadzącej kształcenie do rozpoznawania własnych potrzeb rozwojowych i wszechstronnego doskonalenia.

Realizowana przez Uczelnię polityka kadrowa obejmuje również zasady rozwiązywania konfliktów, a także reagowania na przypadki zagrożenia lub naruszenia bezpieczeństwa, jak również wszelkich form dyskryminacji i przemocy wobec członków kadry prowadzącej kształcenie oraz formy pomocy ofiarom. Postępowanie w związku z wyżej wymienionymi sytuacjami odbywa się zgodnie z przepisami obowiązującymi w całej Uczelni i jest regulowane właściwymi zarządzeniami. Odnosnie do dyskryminacji i przemocy wobec członków kadry prowadzącej zajęcia i pomocy ofiarom ma zastosowanie procedura antymobingowa oraz kodeks etyki UO.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 4:

kryterium spełnione

Uzasadnienie

Kompetencje i doświadczenie, kwalifikacje oraz liczba nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami zapewniają prawidłową realizację zajęć oraz osiągnięcie przez studentów zakładanych efektów uczenia się.

Kompetencje i doświadczenie oraz kwalifikacje nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami w zakresie przygotowania do wykonywania zawodu nauczyciela są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Polityka kadrowa zapewnia dobór nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia oparty o transparentne zasady i umożliwiający prawidłową realizację zajęć, uwzględnia systematyczną ocenę kadry prowadzącej kształcenie, przeprowadzaną z udziałem studentów, której wyniki są

wykorzystywane w doskonaleniu kadry, a także stwarza warunki stymulujące kadrę do ustawicznego rozwoju.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak

Rekomendacje

Brak

Zalecenia

Brak

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 5

Pomieszczenia dydaktyczne w kampusie teologicznym (Collegium Theologicum) Uczelni, gdzie odbywają się zajęcia dla studentów ocenianego kierunku oraz ich wyposażenie są zgodne z potrzebami procesu nauczania i uczenia się, umożliwiają osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w tym przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności oraz prawidłową realizację zajęć.

W budynku znajduje się: 12 sal przeznaczonych dla kilkunastu do 100 osób, w tym 11 z nich to sale, wyposażone w projektory cyfrowe i ekrany, a jedna z nich posiada tablicę multimedialną. Dodatkowo 3 z nich posiada zintegrowane systemy audiowizualne. Wielkość i liczba sal dydaktycznych jest odpowiednia do realizacji procesu dydaktycznego. Ze względu na specyfikę Wydziału, który kształci przyszłych nauczycieli religii oraz księży, w budynku znajdują się pomieszczenia sakralne. Oprócz sal dydaktycznych jest również sala Rady Wydziału wyposażona w sprzęt multimedialny. W budynku jest 17 gabinetów do organizowania prac poszczególnych katedr i seminariów naukowych oraz Wydziałowej Rady Samorządu Studenckiego. W części kampusu, należącego do Wyższego Seminarium Duchownego, do dyspozycji WT jest dodatkowo 6 sal dydaktycznych, sala gimnastyczna oraz aula mogąca pomieścić 600 osób, którą wykorzystuje się podczas konferencji, sympozjów naukowych i wydarzeń kulturalnych.

Wszystkie sale, wyposażone w rzutniki multimedialne, posiadają również tradycyjne tablice. W całym budynku dostępny jest dla pracowników oraz studentów bezprzewodowy Internet. Specjalistyczne oprogramowanie jest sprawne, nowoczesne, nieodbiegające od aktualnie używanego w działalności naukowej oraz umożliwia prawidłową realizację zajęć, w tym z wykorzystaniem zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych. Wydział posiada 3 sale multimedialne, w pełni wyposażone, z których w razie potrzeby mogą korzystać pracownicy dydaktyczni do prowadzenia zajęć zdalnych.

Liczba, wielkość i układ pomieszczeń, ich wyposażenie techniczne, liczba stanowisk komputerowych, licencji na specjalistyczne oprogramowanie są dostosowane do liczby studentów oraz liczebności grup

i umożliwiają prawidłową realizację zajęć, w tym samodzielne wykonywanie czynności badawczych przez studentów. Studenci mają możliwość korzystania z komputerów stacjonarnych dostępnych w salach wykładowych i w czytelni Biblioteki wydziałowej w godzinach jej otwarcia oraz w pomieszczeniu do pracy indywidualnej, wyposażonym w kilka stanowisk komputerowych.

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa i biblioteczna oraz zasady korzystania z niej są zgodne z przepisami BHP. Aby zapewnić większe bezpieczeństwo wszystkim osobom korzystającym z kampusu, zamontowano drzwi przeciwpożarowe oraz system hydrantów. Sale wykładowe są dobrze oświetlone światłem dziennym i sztucznym. W budynku jest dostępne pomieszczenie, w którym wykładowcy i studenci mogą odpocząć oraz posilić się. W pomieszczeniu tym niebawem pojawią się automaty, w których dostępne będą kanapki, przekąski i napoje.

Studenci kierunku teologia, w celu wykonywania zadań i realizacji projektów, mają zapewniony nieograniczony dostęp, także poza godzinami zajęć, do sieci bezprzewodowej, do pomieszczeń dydaktycznych oraz komputerów i specjalistycznego oprogramowania zainstalowanego na komputerach w Bibliotece. Studenci mają dostęp do technologii informacyjno-komunikacyjnej, w tym Internetu, a także do platformy e-learningowej, z której korzysta UO.

Infrastruktura dydaktyczna jest dostosowana do potrzeb osób z niepełnosprawnością, w sposób zapewniający tym osobom pełny udział w kształceniu i prowadzeniu działalności naukowej oraz korzystaniu z technologii informacyjno-komunikacyjnej. Budynek jest wyposażony w podjazd dla osób z niepełnosprawnościami, który umożliwia bezpośrednie wejście do budynku i korzystania z windy zewnętrznej. Natomiast, aby dostać się do sal wykładowych, istnieje możliwość skorzystania z windy wewnętrznej. Korytarze, przejścia oraz drzwi do sal są szerokie, co umożliwia osobie niepełnosprawnej w pełni korzystać z infrastruktury niezbędnej do uczestniczenia w zajęciach. Większe sale wykładowe wyposażone w system nagłośnienia, który umożliwia uczestnictwo w zajęciach osobom niedosłyszącym. Ponadto rozpoczęto prace nad przygotowaniem kolejnych udogodnień w postaci tabliczek informacyjnych dla osób niedowidzących.

W przypadku potrzeby prowadzenia zajęć z wykorzystywaniem metod i technik kształcenia na odległość lub w formie kształcenia hybrydowego, zapewniony jest dostęp do infrastruktury informatycznej i oprogramowania umożliwiającego synchroniczną interakcję pomiędzy studentami a osobami prowadzącymi zajęcia. Stosowana w Jednostce infrastruktura informatyczna jest połączona z innymi systemami uczelnianymi, jest dostępna dla studentów o specjalnych potrzebach edukacyjnych, w tym studentów z niepełnosprawnościami.

W kampusie teologicznym znajduje się nowoczesna biblioteka, zajmująca 4 kondygnacje i posiadająca wewnętrzną windę. Praca biblioteki jest zorganizowana w taki sposób, aby dostęp do jej usług i zasobów był szybki, nieskomplikowany i przyjazny dla użytkowników. Służy temu nowoczesnie urządzona czytelnia z wypożyczalnią z wolnym dostępem do półek, w której znajdują się miejsca dla czytelników z stanowiskami komputerowymi z dostępem do Internetu. Dzięki aktywnej sieci Wi-Fi czytelnicy mogą korzystać w czytelni także z własnego sprzętu. Godziny otwarcia zapewniają warunki do komfortowego korzystania z zasobów bibliotecznych w formie tradycyjnej i cyfrowej.

Wewnętrzny system wypożyczeń umożliwia bezproblemowe korzystanie z zasobów biblioteki, które są zgodne, co do aktualności, zakresu tematycznego i zasięgu językowego z profilem Uczelni oraz w pełni zaspokajają potrzeby studentów i pracowników kierunku teologia w zakresie procesu dydaktycznego i umożliwiają osiąganie przez studentów efektów uczenia się oraz przygotowanie do prowadzenia pracy naukowej. Zbiory liczą ponad 111 tys. woluminów, część z nich to książki z zakresu teologii,

filozofii, nauk humanistycznych i prawa kanonicznego. Z innych dziedzin zgromadzono głównie dzieła o treści ogólnej takie jak encyklopedie, słowniki czy bibliografie. Wydawnictwa w języku polskim stanowią ok. 80% zbiorów, pozostała część to książki głównie w językach niemieckim i francuskim, a także angielskim, rosyjskim, włoskim, hiszpańskim, łacińskim, greckim, hebrajskim oraz językach orientalnych. Biblioteka posiada również czasopisma w ilości ok. 18 tys. woluminów. W ten sposób tworzony księgozbiór zaspokaja potrzeby zarówno pracowników naukowych, jak i studentów.

Księgozbiór biblioteki WT zawiera literaturę zalecaną w sylabusach w liczbie egzemplarzy dostosowanej do potrzeb procesu nauczania i uczenia się oraz liczby studentów na kierunku teologia.

Zasoby biblioteczne są dostępne w tradycyjny sposób oraz z wykorzystaniem narzędzi informatycznych. Studenci mają dostęp do elektronicznych baz danych w ramach systemu ALMA, także do światowych zasobów informacji naukowej, przede wszystkim międzynarodowych baz elektronicznych o tematyce teologicznej, między innymi ATLA Religion Database. Wszyscy studenci i pracownicy Wydziału Teologicznego, po zapisaniu się do Biblioteki Głównej UO, mogą korzystać z e-zasobów tej biblioteki, z dostępnych tam elektronicznych baz pełnotekstowych i bibliograficznych. Na stronie internetowej biblioteki WT znajduje się wykaz baz, między innymi popularnej wśród studentów bazy JSTOR. Inne e-zasoby dostępne dla studentów i pracowników Uczelni to e-czasopisma i e-książki, w tym czytelnia online IBUK, Legimi oraz Ebsco. Studenci mają także dostęp do publikacji pracowników akademickich UO, także pracowników Jednostki, które są rejestrowane w Bazie Wiedzy UO.

Infrastruktura biblioteczna jest dostosowana do potrzeb osób z niepełnosprawnością. Praktykowane jest wysyłanie drogą mailową skanów zamówionych materiałów lub współpraca Biblioteki z asystentami osób z niepełnosprawnością. Osoby z dysfunkcją wzroku mogą skorzystać z komputera najnowszej generacji z powiększoną klawiaturą i monitorem.

Biblioteka zapewnia materiały dydaktyczne opracowane w formie elektronicznej, które były udostępniane studentom przede wszystkim w okresie pandemii, kiedy prowadzono kształcenie z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość. Wiele publikacji jest zdigitalizowanych i dostępnych elektronicznie. Studenci mają dostęp do baz danych oraz do materiałów w ramach biblioteki wirtualnej. Na prośbę zainteresowanych mogą też otrzymywać skany pozycji naukowych z Biblioteki oraz skorzystać z wymiany międzybibliotecznej. Dostęp do materiałów w wersji elektronicznej zaspokaja potrzeby studentów kierunku teologia, także studentów z niepełnosprawnością.

Proces kształcenia w zakresie przygotowania do zawodu nauczyciela religii odbywa się z wykorzystaniem infrastruktury pozwalającej na osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się. Biblioteka wydziałowa posiada niezbędną literaturę z zakresu merytorycznego przygotowania studentów do nauczania religii, a także z zakresu psychologii, pedagogiki, dydaktyki ogólnej, dydaktyki religii, katechetyki. Praktyki zawodowe odbywają się w szkołach podstawowych i średnich, które posiadają odpowiednią infrastrukturę. Infrastruktura dydaktyczna i naukowa Uczelni, a także infrastruktura szkół, w których odbywają się praktyki jest zgodna z wymaganiami, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy oraz wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy. Uczelnia posiada pracownię dydaktyczną z urządzeniami i materiałami do nauczania religii.

Infrastruktura dydaktyczna i naukowa Uczelni, a także infrastruktura szkół, w których odbywają się praktyki zawodowe (z grupy B i D) nie wzbudza większych zastrzeżeń. Wydział Teologiczny zgromadził i wykorzystuje w procesie kształcenia przygotowującego do zawodu nauczyciela podręczniki do religii

i etyki oraz inne przydatne pomoce dydaktyczne (np. filmy, gry). Zajęcia z dydaktyk przedmiotowych odbywają się w salach dydaktycznych wyposażonych w komputer, rzutnik oraz tablice multimedialne, a więc narzędzia wykorzystywane także podczas lekcji w szkole, szczególnie w szkole ponadpodstawowej i w kl. IV-VIII szkoły podstawowej. Przygotowanie do nauczania religii w przedszkolu i klasach I-III zyskałoby jednak – co ZO rekomenduje - gdyby zajęcia z dydaktyki religii odbywały się w sali specjalnie do tych potrzeb zaadaptowanej, w swym wyglądzie i wyposażeniu zbliżonej do sali przedszkolnej/wczesnoszkolnej (pomoce dydaktyczne adekwatne do I etapu edukacyjnego, stoły i krzesła łatwo przesuwne, dywany/wykładziny pozwalające na pracę z dziećmi na podłodze, itd.).

Na ocenianym kierunku prowadzone są okresowe przeglądy infrastruktury dydaktycznej, naukowej i bibliotecznej, wyposażenia technicznego pomieszczeń, zasobów bibliotecznych, obejmujące ocenę sprawności, dostępności, dostosowania do potrzeb procesu nauczania i uczenia się, liczby studentów oraz potrzeb osób z niepełnosprawnościami. Przeglądy budynku wykonywane są raz w roku. Przeglądy te potwierdzone są odpowiednimi protokołami. Przy przeglądzie budynku uczestniczy kierownik obiektu, odpowiedzialny również za część kampusu, pozostającego pod nadzorem Wyższego Seminarium Duchownego w Opolu Zalecenia, które zostają zawarte w protokole, wykonuje się na bieżąco.

Infrastruktura informatyczna i oprogramowanie stosowane w kształceniu z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość są na bieżąco unowocześniane. Programy, z których korzystają pracownicy Uczelni, na bieżąco są aktualizowane oraz rozszerzany jest zakres ich dostępności i funkcjonalności.

Studenci oraz nauczyciele akademicy mają możliwość bezpośredniego zgłoszenia kierownikowi obiektu własnych spostrzeżeń dotyczących infrastruktury dydaktycznej, naukowej i wyposażenia technicznego pomieszczeń. Mają bieżący i realny wpływ na udoskonalanie oraz doposażanie tej infrastruktury poprzez aktywny udział w posiedzeniach Rady Wydziału, podczas których ustala się kwestie modernizacji i wyposażenia szeroko rozumianej infrastruktury. Udział studentów i pracowników w przeglądach jest sformalizowany, ich uwagi i sugestie dotyczące udoskonalenia infrastruktury są skutecznie rozwiązywane.

W przypadku infrastruktury bibliotecznej studenci i pracownicy akademicy mogą zgłaszać uwagi i propozycję zakupu książek do pracowników Biblioteki wydziałowej.

Wyniki okresowych przeglądów oraz postulaty zgłaszane na bieżąco przez studentów są skutecznie wykorzystywane do doskonalenia infrastruktury dydaktycznej, naukowej i bibliotecznej oraz wyposażenia technicznego pomieszczeń. Wszelkie decyzje dotyczące doskonalenia infrastruktury na uczelni przekazywane są do kierownika obiektu, kierownika biblioteki oraz innych osób wykonawczych, a następnie realizowane zgodnie z założeniem podnoszenia jakości kształcenia na kierunku teologia. Jednostka na bieżąco wyposaża i polepsza swoją infrastrukturę, m.in. poprzez zakup i wymianę rzutników multimedialnych czy też tworzenie sal multimedialnych.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 5:

kryterium spełnione

Uzasadnienie

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz aparatura badawcza, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia są nowoczesne, umożliwiają prawidłową realizację zajęć i osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w tym przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności, jak również są dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnością, w sposób zapewniający tym osobom pełny udział w kształceniu i prowadzeniu działalności naukowej.

Infrastruktura dydaktyczna i naukowa Uczelni, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia w zakresie przygotowania do wykonywania zawodu nauczyciela są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz aparatura badawcza podlegają systematycznym przeglądom, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

W analizie stanu faktycznego została sformułowana rekomendacja dotyczące zdiagnozowanych uchybień, które nie mają wpływu na ogólną pozytywną ocenę spełniania kryterium.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak

Rekomendacje

1. Rekomenduje się dostosowanie jednej sali dydaktycznej (wyposażenie, pomoce dydaktyczne) do potrzeb kształcenia nauczyciela religii w przedszkolu i w klasach I-III.

Zalecenia

Brak

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 6

Dobór instytucji do współpracy z kierunkiem teologia jest prawidłowy, adekwatny do specyfiki ocenianego kierunku. Wśród współpracujących z kierunkiem podmiotów w zakresie modułu katechetycznego należy wymienić szkoły: m.in. Zespół Szkół Katolickich w Opolu, Publiczną Szkołę Podstawową nr 2 w Opolu, Zespół Szkół Elektrycznych w Opolu, Wydział Katechetyczny Kurii Diecezjalnej w Opolu. W ramach prowadzonego na kierunku modułu kapłańskiego podmiotami współpracującymi są diecezjalne parafie. Ponadto kierunek współpracuje z Fundacją Pomocy Wzajemnej „Barka” w Strzelcach Opolskich oraz diecezjalnym radiem Doxa. Instytucje współpracujące z kierunkiem są potencjalnymi pracodawcami dla absolwentów kierunku.

Współpraca ocenianego kierunku z przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego aktywnie prowadzona jest w zakresie organizacji praktyk. Współpraca z podmiotami jest najczęściej wieloletnia. Kontakty kierunku z kierownictwem instytucji mają charakter sformalizowany (dotyczy przede wszystkim praktyk). Pracownicy Wydziału utrzymują z interesariuszami zewnętrznymi także kontakty nieformalne, w trakcie których potencjalni pracodawcy mają możliwość sygnalizowania oczekiwanych zmian w programie studiów lub efektach uczenia się.

Aktualnie na ocenianym kierunku przedstawiciele otoczenia społeczno-gospodarczego nie prowadzą zajęć w ramach umów cywilno-prawnych. Okazjonalnie są oni jednak zapraszani przez wykładowców etatowych na konwersatoria tematyczne w ramach takich przedmiotów, jak: *metodyka katechezy i etyki, psychologia i medycyna pastoralna, duszpasterstwo rodzin czy katolicka etyka seksualna*.

Studenci ocenianego kierunku angażowani są przez interesariuszy zewnętrznych do uczestnictwa w działaniach organizowanych na zewnątrz uczelni: np. corocznie biorą udział w przygotowywaniu konkursu „Olimpiada wiedzy i wartości w sporcie” (organizatorem konkursu jest Fundacja Jakuba Błaszczykowskiego Ludzki gest wraz z partnerami).

Studenci ocenianego kierunku angażowani byli przez podmioty zewnętrzne również w działania społeczno-kulturalne m.in. do pomocy przy organizacji Dni Dziecka oraz do pomocy przy organizacji zbiórki na renowację opolskiej katedry.

Kolejną płaszczyzną współpracy ocenianego kierunku z otoczeniem społeczno-gospodarczym jest współpraca w zakresie tworzenia przez studentów prac dyplomowych. Szczególnie aktywna w tym zakresie jest Diecezja opolska, która proponuje do opracowania konkretne tematy. Na podstawie tematów zaproponowanych przez instytucję kościelną powstały prace: „Sobór Nicejski I – 325 r.”; „Związki Ślązaków – katolików w Niemczech”, „Księża społecznicy w XIX wieku”, „Obrzędowość liturgii w parafiach”. Tematy te zostały zrealizowane.

Interesariusze zewnętrzni mają możliwość opiniowania programu studiów dla ocenianego kierunku i efektów uczenia się oraz proponowania modyfikacji. Zasady współpracy dotyczące tej kwestii określone są w procedurze tworzenia oraz modyfikowania programów kierunków studiów. Raz w roku dokonywany jest okresowy przegląd programów obejmujący konsultacje zewnętrzne uzasadniające ewentualną potrzebę wprowadzenia zmian w efektach uczenia się lub harmonogramach studiów. Efektem konsultacji są m.in. oferowane od 2021 r. przez Wydział Teologiczny UO podyplomowe Studia Teologiczno-Katechetyczne, przeznaczone dla nauczycieli chcących zdobyć kwalifikacje do nauczania religii w szkole.

Na Wydziale Teologicznym UO nie ma opracowanej procedury okresowej oceny współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym. Rekomenduje się opracowanie procedur umożliwiających prowadzenie okresowych (przynajmniej raz w roku akademickim) przeglądów współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym w odniesieniu do programu studiów, obejmujących ocenę poprawności doboru instytucji współpracujących, skuteczności form współpracy i wpływu jej rezultatów na program studiów i doskonalenie jego realizacji, a także osiąganie przez studentów efektów uczenia się.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 6:

kryterium spełnione

Uzasadnienie

W Uczelni na ocenianym kierunku prowadzona jest współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w tym z pracodawcami. Współpraca ta obejmuje proces konstruowania programu studiów, jego realizację oraz doskonalenie.

Brak okresowych ocen współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym pod kątem prawidłowości doboru współpracujących z kierunkiem podmiotów, efektywności współpracy i zaangażowania współpracujących interesariuszy zewnętrznych.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak

Rekomendacje

1. Rekomenduje się opracowanie procedur umożliwiających prowadzenie okresowych przeglądów współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym w odniesieniu do programu studiów, obejmujących ocenę poprawności doboru instytucji współpracujących, skuteczności form współpracy i wpływu jej rezultatów na program studiów i doskonalenie jego realizacji, a także osiąganie przez studentów efektów uczenia się.

Zalecenia

Brak

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 7

Rodzaj i zakres umiędzynarodowienia procesu kształcenia jest zgodny z koncepcją i celami kształcenia na kierunku teologia oraz dobrze wpisuje się w strategię rozwoju Uczelni. Wydział Teologiczny posiada szereg sformalizowanych umów międzynarodowych. Pracownicy oraz studenci Wydziału uczestniczą w programach współpracy międzynarodowej, takich jak: Erasmus+ oraz CEEPUS (Central European Exchange Program for University Studies), a także w sojuszu FORTHEM (Fostering Outreach within European Regions, Transnational Higher Education and Mobility). Na podstawie umów o wymianie studentów i pracowników zawartych przez WT UO z partnerami zagranicznymi możliwe są mobilności zarówno w krajach Unii Europejskiej (m.in. Austrii, Belgii, Czechach, Niemczech, Rumunii, Słowacji, Słowenii, Węgrzech), jak i w tzw. krajach trzecich (np. Wielkiej Brytanii, Indiach). Studenci i pracownicy Wydziału mogą aplikować o wyjazdy na studia bądź staże zagraniczne poprzez różne podmioty (np. Zespół ds. mobilności międzynarodowej przy Biurze Nauki i Obsługi Projektów UO). Istotną z punktu widzenia umiędzynarodowienia jest także ich mobilność poza kontynent europejski, do takich ośrodków naukowych, jak Kinszasa (Kongo) i Morogoro (Tanzania). Wymiernym efektem tej współpracy są organizowane wspólnie konferencje oraz publikacje pokonferencyjne, z udziałem

studentów. W ostatnich latach zostało zorganizowanych wiele międzynarodowych konferencji naukowych z udziałem prelegentów z różnych ośrodków naukowych:

Nauczyciele akademicki są przygotowani do nauczania w językach obcych. W ramach wykładu w j. niemieckim wspierane są też kompetencje językowe studentów. Na etapie rekrutacji nowych pracowników badawczo-dydaktycznych ważnym elementem jest deklarowany stopień znajomości języka obcego, przede wszystkim angielskiego. Doskonalenie znajomości języka obcego nauczycieli akademickich odbywa się również na kursach językowych organizowanych przez Uczelnię, w ramach zagranicznych pobytów studyjnych, badawczych i stażowych zarówno w ramach europejskiego programu Erasmus+, jak też będących wynikiem inicjatyw prywatnych poszczególnych pracowników. W ostatnich latach zrealizowano liczne pobyty wyjazdowe w celach szkoleniowych (Erasmus+ STT) finansowane przez Unię Europejską. Ukończenie pobytów stażowych i badawczych za granicą przez nauczycieli akademickich wywiera realny wpływ na dydaktykę w zakresie wykorzystania nowoczesnych metod i form nauczania. Dzięki szkoleniom wykładowcy podnieśli kwalifikacje w prowadzeniu ćwiczeń poprzez zapoznanie się ze współczesnymi technikami komunikacji, np. w większym stopniu wprowadzano formy kształcenia oparte na doświadczeniach wypracowanych przez np. Content and Language Integrated Learning (CLIL).

Na Wydziale Teologicznym stworzono możliwości rozwoju międzynarodowej aktywności nauczycieli akademickich związanej z kształceniem na kierunku teologia. Wielu wykładowców odbyło staże zagraniczne w ramach projektu Erasmus+. Należy zauważyć, że 90% wykładowców Wydziału Teologicznego miało i utrzymuje aktywne kontakty na arenie międzynarodowej, a z pobytów stażowych w ramach programu Erasmus+ korzystali również pracownicy administracyjni dziekanatu. Wśród wielu pobytów zagranicznych wykładowców i studentów należy wymienić m.in.: Univerzita Palackého Olomouc (Czechy), 2021 (CEEPUS); Univerzita Karlova Praha (Czechy), 2022 (ERASMUS+); University of Malta, 2022 (ERASMUS+); Technische Universität Dresden (Niemcy), 2023 (ERASMUS+); Johannes Gutenberg-Universität Mainz (Niemcy). W sumie było to kilkadziesiąt pobytów. Natomiast w ramach mobilności na WT UO przebywali zaś wykładowcy oraz studenci m.in. z poniższych uczelni: Unisidad de Valencia (Hiszpania), 2021 (FORTHEM); Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu (Rumunia), 2023 (ERASMUS+); Westfälische Wilhelms-Universität Münster (Niemcy), 2022, 2024 (ERASMUS+); Univerzita Palackého Olomouc (Czechy), 2023, 2024 (CEEPUS) oraz Episcopal Theological College of Pecs (Węgry), 2022, 2023, 2024 (CEEPUS, ERASMUS+).

Ponadto pracownicy naukowo-dydaktyczni WT UO odwiedzili w ramach staży naukowych, wykładów gościnnych lub kwerend bibliotecznych takie uczelnie, jak np.: Uniwersytet w Erfurcie (Niemcy), Dharmaram College – Christ University w Bangalore (Indie), St. Ephrem Ecumenical Research Institute w Kottayam (Indie), Université Paul-Valéry w Montpellier (Francja), Uniwersytet w Cambridge (Wielka Brytania), Uniwersytet Oksfordzki (Wielka Brytania), Uniwersytet Narodowy im. Kapodistriasa w Atenach (Grecja), Katolicki Uniwersytet Ameryki w Waszyngtonie (USA). WT UO utrzymuje w tym względzie kontakt z kilkunastoma zagranicznymi uczelniami. Wykładowcy prowadzący zajęcia na ocenianym kierunku wygłaszali swoje referaty na międzynarodowych konferencjach organizowanych zarówno w Polsce. Wykładowcy brali także i nadal biorą udział w różnych międzynarodowych projektach badawczych. Unikatowe staże naukowe w ośrodkach teologicznych w Indiach pozwoliły ponadto na rozszerzenie uprawiania i nauczania teologii na WT UO o zakres Kościołów orientalnych.

Wielu pracowników naukowych Wydziału Teologicznego jest aktywnymi członkami komitetów naukowych, międzynarodowych stowarzyszeń teologicznych i redakcji zagranicznych czasopism

naukowych. Należą do nich m. in. Societas Oecumenica, Society of Oriental Liturgy, European Society for Catholic Theology, Catholic Theological Ethics in the World Church, Association of Bioethicists in Central Europe, La Société d'Études Syriaques, Vereinigung für Katholische Sozialethik in Mitteleuropa i.in.

Wydział daje także możliwości rozwoju międzynarodowej aktywności studentów związanej z kształceniem na kierunku teologia. Obecnie wymiana międzynarodowa oraz współpraca zagraniczna jest bardzo intensywna. Przykładem tego są międzynarodowe szkoły letnie, poświęcone m.in: tematyce eksperymentów na ludziach; zasobów materialnych i ludzkich jako wyzwania bioetycznego, bioetyki przyszłości ukazanie czy muzyki sakralnej jako instrumentu dialogu ekumenicznego. Na szczególne wyróżnienie zasługuje szkoła letnia, organizowana we współpracy z Fundacją Haus der Action 365 we Frankfurcie nad Menem, która miała na celu realizację na kierunku teologia (moduł kapłański) pod koniec szóstego semestru w czasie wakacji dwutygodniowej praktyki językowo-pastoralnej. Obejmowała zajęcia dydaktyczne z języka niemieckiego (specjalistycznego słownictwa teologicznego), udział w spotkaniach z przedstawicielami specjalistycznych duszpasterstw i organizacji społecznych frankfurckiej metropolii, jak również ze studentami i wykładowcami Wyższej Szkoły Filozoficzno-Teologicznej Sankt Georgen. Dotychczas odbyło się 27 edycji tej szkoły letniej. Proces ewaluacji stopnia umiędzynarodowienia dokonuje się poprzez udział koordynatora do spraw wymiany międzynarodowej Erasmus+ na posiedzeniach Rady Wydziału. W trakcie obrad przedstawiane są wnioski i postulaty odnoszące się do umiędzynarodowienia Wydziału, wyciągane wnioski, proponowane rozwiązania mające na celu intensyfikację umiędzynarodowienia kształcenia na kierunku teologia. Innym istotnym elementem okresowej oceny umiędzynarodowienia kształcenia są także oceny aktywności międzynarodowej kadry akademickiej, które stanowią jeden z elementów jej okresowej oceny. Wnioski wykorzystywane są w działaniach doskonalących mających na celu podniesienie stopnia umiędzynarodowienia kierunku. Udział studentów w procesie ewaluacji umiędzynarodowienia jest sformalizowany poprzez udział w gremiach odpowiedzialnych za współpracę międzynarodową.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 7:

kryterium spełnione

Uzasadnienie

Na kierunku teologia zostały stworzone warunki sprzyjające umiędzynarodowieniu kształcenia, zgodnie z przyjętą koncepcją kształcenia, co oznacza, że nauczyciele akademicki są przygotowani do nauczania, a studenci do uczenia się w językach obcych, wspierana jest międzynarodowa mobilność studentów i nauczycieli akademickich, co skutkuje systematycznym podnoszeniem stopnia umiędzynarodowienia i wymiany studentów i kadry.

Umiędzynarodowienie kształcenia podlega systematycznym ocenom, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak

Rekomendacje

Brak

Zalecenia

Brak

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 8

Studenci kierunku teologia na Wydziale Teologicznym w Uniwersytecie Opolskim, otrzymują wsparcie na wielu płaszczyznach w tym: w rozwoju naukowym oraz społecznym, w uczeniu się. Wsparcie jest prowadzone systematycznie, ma charakter stały i kompleksowy oraz przybiera zróżnicowane formy, z wykorzystaniem współczesnych technologii. Wsparcie to jest adekwatnie do celów kształcenia i potrzeb wynikających z realizacji programu studiów oraz osiągania przez studentów efektów uczenia się, a także przygotowania do wejścia na rynek pracy. Jednymi z głównych czynników ocenianego kierunku, które studenci wskazali jako mocne strony były: podejście nauczycieli akademickich do jakości prowadzonych zajęć oraz samo podejście do studentów i tworzonej w ramach Wydziału atmosfery.

Uczelnia oferuje zróżnicowane formy merytorycznego, materialnego i organizacyjnego wsparcia studentów w zakresie przygotowania do prowadzenia działalności naukowej. Studenci mogą liczyć na indywidualne wsparcie nauczycieli akademickich w zakresie prowadzenia swoich aktywności w wybranych przez nich tematach, jak i w ramach koła naukowego, gdzie cyklicznie organizują konferencje, warsztaty oraz biorą udział w akcjach społecznych. Koło Naukowe Młodych Teologów jest aktywną organizacją, która między innymi bierze czynny udział w warsztatach, szkoleniach i seminariach w celu pogłębiania wiedzy teoretycznej i praktycznej z zakresu teologii (np. w cotygodniowym kręgu biblijnym). Studenci w ramach działalności w kole naukowym prowadzą działalność publikacyjną, uczestniczą aktywnie w wielu konferencjach oraz zaangażowani są w prace redakcji czasopism naukowych wydawanych przez WT UO.

W zakresie wsparcia w wejściu na rynek pracy w Uniwersytecie funkcjonuje Akademickie Centrum Karier, które organizuje Giełdę Pracy UO, w której czasie istnieje możliwość bezpośredniego kontaktu z pracodawcami. Dodatkowo studenci kierunku teologia mają możliwość rozwijania kompetencji społecznych poprzez angażowanie się w różne formy wolontariatu. Przykładowo studenci modułu kapłańskiego odbywają w miesiącach letnich praktyki w Zakładach Opiekuńczo-Lecznicznych w Opolu-Szczepanowicach, Dobrzeniu Wielkim i Czarnowąsach.

Mechanizmem motywującym studentów do osiągania wyróżniających wyników w nauce, a także zdobywania osiągnięć naukowych, sportowych lub artystycznych jest stypendium Rektora. Ponadto Uniwersytet kreuje dla studentów przestrzeń do ubiegania się o stypendium ministra. Poza tym proponowane są inne formy wsparcia materialnego, jak np. przyznawane od 2024 r. przez Fundację Uniwersytetu Opolskiego Stypendium Primus, które dedykowane jest dla najlepszych studentów w zakresie osiągnięć naukowych, artystycznych lub sportowych.

Na Uniwersytecie oferowane są zróżnicowane zajęcia z wychowania fizycznego prowadzone przez Studium Wychowania Fizycznego i Sportu oraz zajęcia dodatkowe ramach sekcji SWFiS. Dzięki dostępnej infrastrukturze, poza standardowymi sekcjami, są również zajęcia takie jak pływanie, czy też fitness. Ponadto studenci mogą zaangażować się w działalność Klubu Uczelnianego Akademickiego Związku Sportowego UO. SWFiS organizuje dodatkowe aktywności i wydarzenia, m.in. np. okazjonalne warsztaty z okazji Mikołajek. W zakresie aktywności artystycznej studenci mają możliwość zaangażowania się w działalność Chóru Akademickiego. Natomiast w zakresie przedsiębiorczości w ramach Uczelni funkcjonuje Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości.

Wsparcie studentów jest dostosowane do potrzeb różnych grup studentów oraz potrzeb indywidualnych, w tym potrzeb studentów z niepełnosprawnością, pozwalając między innymi na wnioskowanie o indywidualną organizację studiów (np. z powodu wychowywania dziecka, opieki nad chorym członkiem rodziny czy studiowania na więcej niż jednym kierunku). Ponadto jest możliwe ubieganie się o Indywidualny Program Studiów. Jest on przeznaczony dla osób uzyskujących wybitne osiągnięcia w nauce, sporcie lub osiągnięcia artystyczne, uczestniczących w wymianie krajowej bądź międzynarodowej, zajmujących się prowadzeniem badań naukowych, a także dla studentów ze szczególnymi potrzebami wynikającymi ze stanu zdrowia. IPS umożliwia dopasowanie planu studiów do potrzeb konkretnego studenta, uwzględniając jego specyficzną sytuację.

W ramach działalności Biura Osób Niepełnosprawnych oferuje studentom różne formy wsparcia procesu uczenia się osób z niepełnosprawnością między innymi, zapewniając im pomoc materialną, bezpłatny transport na zajęcia, pomoc asystenta, wypożyczanie sprzętu, udział w dodatkowych zajęciach językowych czy też zindywidualizowanych zajęciach sportowych. Studenci informowani są też o zasadach rozwiązywania sytuacji kryzysowych takich jak dyskryminacja w związku z niepełnosprawnością. W ramach Uczelni funkcjonuje wsparcie psychologiczne w postaci Centrum Wsparcia Psychologiczno-Terapeutycznego, w ramach niego studenci mogą skorzystać z pomocy psychologów oraz psychoterapeutów. Ponadto studenci mogą skorzystać z wizyty w Studenckiej przychodni lekarskiej, w której przyjmują lekarze POZ, ginekolog oraz stomatolog.

Obowiązujący na Uczelni system skarg i wniosków pozwala na zgłaszanie ich między innymi za pośrednictwem Pełnomocnika Rektora. Składanie wniosków odbywa się zgodnie z procedurami określonymi na Uczelni m.in. w ramach zarządzenia Rektora UO w sprawie wprowadzenia Polityki antymobbingowej i antydyskryminacyjnej w Uniwersytecie Opolskim. Procedury są szczegółowo opisane, z uwzględnieniem kolejnych instancji. Ponadto w Uczelni (m.in. w związku z realizacją ww. polityki antymobbingowej i antydyskryminacyjnej) funkcjonuje stanowisko Pełnomocnika ds. równego traktowania.

Dla studentów prowadzone są obowiązkowe szkolenia z BHP, gdzie studenci zapoznawani są z zasadami bezpieczeństwa i higieny pracy oraz kształcenia.

Obsługę administracyjną studentów zapewnia dziekanat wydziału, w którym pracują osoby doceniane przez studentów szczególnie w trakcie rozmów z nimi. Według opinii studenckich pracownicy dziekanatu charakteryzują się życzliwością, otwartością, wysokimi kompetencjami oraz sprawnością działania. Studenci kierunku teologia mają zapewnioną obsługę w zakresie spraw związanych z procesem kształcenia na odpowiednim poziomie.

Uczelnia wspiera materialnie i pozamaterialnie samorząd i organizacje studentów. Członkowie samorządu współpracują z Uczelnią na szczeblu uczelnianym oraz wydziałowym. Przedstawiciele studenckcy wchodzi w skład organów kolegialnych Uczelni tj. Senat, Rada Uczelni, komisje wydziałowe,

rektorskie, stypendialne oraz komisje dyscyplinarne. Zmiany w programie studiów wprowadzane są z uwzględnieniem głosu studentów – zarówno formalne, jak i nieformalne sugestie.

W ramach uniwersytetu funkcjonuje wiele kół naukowych w tym Koło Naukowe Młodych Teologów. Organizacja ma swojego opiekuna, który jest zaangażowany w pracę koła, co pozytywnie wpływa na zaangażowanie studentów w działanie tej organizacji. Samorząd Uczelniany oraz inne organizacje studenckie dysponują środkami finansowymi w ramach jednostek centralnych.

Na Uczelni podstawowym narzędziem służącym do monitorowania systemu wsparcia, motywowania i opieki nad studentami jest ankietyzacja, przeprowadzana cyklicznie w formie kilku kwestionariuszy ankiety. W ramach przeprowadzanych badań studenci oceniają między innymi program studiów, promocję kierunku, a także kadra wspierającą zarówno na wydziale jak i jednostki międzywydziałowe. Badania są bardzo obszerne oraz cieszą się satysfakcjonującą frekwencją. Rekomenduje się rozbudowanie procesu monitorowania o zbieranie opinii na temat infrastruktury dostępnej dla studentów.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 8

kryterium spełnione

Uzasadnienie

Wsparcie studentów w procesie uczenia się jest wszechstronne, przybiera różne formy, adekwatne do efektów uczenia się, uwzględnia zróżnicowane potrzeby studentów, sprzyja rozwojowi naukowemu, społecznemu i zawodowemu studentów poprzez zapewnienie dostępności nauczycieli akademickich, pomoc w procesie uczenia się i osiąganiu efektów uczenia się oraz w przygotowaniu do prowadzenia działalności naukowej lub udziału w tej działalności, motywuje studentów do osiągania bardzo dobrych wyników uczenia się, jak również zapewnia kompetentną pomoc pracowników administracyjnych w rozwiązywaniu spraw studenckich.

Wsparcie studentów w procesie uczenia się podlega systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak

Rekomendacje

1. Rekomenduje się uzupełnienie procesu monitorowania wsparcia studentów o zbieranie informacji i opinii dotyczących infrastruktury, z której korzystają studenci.

Zalecenia

Brak

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 9

Uczelnia ma przyjęty regulamin udostępniania informacji publicznej. Zgodnie z regulaminem Uczelnia za pośrednictwem Monitora UO oraz Biuletynu Informacji Publicznej zapewnia wszystkim zainteresowanym, bez ograniczeń związanych z miejscem, czasem, używanym przez odbiorców sprzętem i oprogramowaniem, dostęp do informacji o studiach. Informacje na powyższych stronach są również uzupełniane przez pozostałe oficjalne profile komunikacji, takie jak strony internetowe UO, Wydziałów oraz Hello Uni Opole.

Na powyższych stronach można znaleźć informacje obejmujące: cel kształcenia, kompetencje oczekiwane od kandydatów, warunki przyjęcia na studia i kryteria kwalifikacji kandydatów, terminarz procesu przyjęć na studia, program studiów, w tym efekty uczenia się, opis procesu nauczania i uczenia się oraz jego organizacji, charakterystykę systemu weryfikacji i oceniania efektów uczenia się, w tym uznawania efektów uczenia się uzyskanych w systemie szkolnictwa wyższego oraz zasad dyplomowania, przyznawane tytuły zawodowe, charakterystykę warunków studiowania i wsparcia w procesie uczenia się.

Informacje dotyczące losów absolwentów są zbierane w formie ilościowej na użytek wewnętrzny Uczelni, niemniej jednak można odnaleźć znikome informacje dotyczące sylwetki absolwenta. Rekomenduje się zwiększenie dostępności informacji w zakresie losów absolwentów na podstawie zgromadzonych informacji w ramach jednego dokumentu.

Na stronie internetowej WT UO można ponadto odnaleźć informacje dotyczące rozkładu zajęć, obsługi studentów oraz programów mobilnościowych takich jak Erasmus+ oraz MOST. Kanały informacyjne Uczelni są ponadto wspierane przez wewnętrzne platformy takie jak USOSweb, Moodle oraz platforma MSTEams. Natomiast w komunikacji zewnętrznej WT UO korzysta również z profili na platformach Facebook, Instagram, X (dawniej Twitter), YouTube.

Informacje zawarte w powyższych miejscach są monitorowane i na bieżąco uaktualniane pod kątem potrzeb i wymagań kandydatów na studia, studentów i pracodawców. Wyniki monitorowania są wykorzystywane do doskonalenia dostępności i jakości informacji o studiach.

Na niektórych stronach internetowych Uczelni - stanowiących bazę oficjalnych dokumentów stanowiących podstawę prawną dla prowadzenia i organizacji studiów na uczelniach wyższych w Polsce - zauważono nieaktualne dane lub braki, co może wprowadzać w błąd osoby odpowiedzialne za tworzenie i doskonalenie programów studiów. Dotyczy to przede wszystkim stron internetowych wspierających proces projakościowy w Uczelni - jak np. strony Biura Jakości Kształcenia, które zawierają informacje niepełne bądź nieaktualne. Nieaktualność danych może wynikać z niezakończonej w pełni migracji danych ze starej strony internetowej Uczelni na jej nową wersję. Z pewnością jednak wśród aktów prawnych powszechnie obowiązujących powinno znaleźć się: Rozporządzenie MNiSW z dn. 25 lipca 2019 r. w sprawie standardu przygotowującego do zawodu nauczyciela (Dz.U. 2019 poz. 1450 z późn. zm.) - jeden z kluczowych dokumentów dla kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela. Nieobecność wśród obowiązujących aktów wspomnianego Rozporządzenia mogło skutkować także zauważonymi przez zespół oceniający brakami i błędami w programie studiów na ocenianym kierunku – brakami i błędami związanymi ze spełnieniem realizacji standardu do wykonywania zawodu nauczyciela. Dlatego rekomenduje się

wprowadzenie do bazy aktów prawnych powszechnie obowiązujących na stronie biura jakości kształcenia: Rozporządzenie MNiSW z dn. 25 lipca 2019 r. w sprawie standardu przygotowującego do zawodu nauczyciela (Dz.U. 2019 poz. 1450 z późn. zm.) oraz stałe monitorowanie również podstron i baz danych skierowanych do interesariuszy wewnętrznych, takich jak twórcy programów studiów.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 9:

kryterium spełnione

Uzasadnienie

Na kierunku Teologia WT UO zapewniony jest publiczny dostęp do aktualnej, kompleksowej, zrozumiałej i zgodnej z potrzebami różnych grup odbiorców informacji o programie studiów i realizacji procesu nauczania i uczenia się na kierunku oraz o przyznawanych kwalifikacjach, warunkach przyjęcia na studia i możliwościach dalszego kształcenia. Dostęp do tych informacji jest dostępny bez ograniczeń związanych z używanym przez odbiorców sprzętem i oprogramowaniem, w sposób umożliwiający nieskrępowane korzystanie przez osoby z niepełnosprawnością. Zakres przedmiotowy i jakość informacji o studiach podlegają systematycznym ocenom, w których uczestniczą różne grupy interesariuszy.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak

Rekomendacje

1. Rekomenduje się zwiększenie dostępności informacji w zakresie losów absolwentów na podstawie zgromadzonych informacji w ramach jednego dokumentu.
2. Rekomenduje się wprowadzenie do bazy aktów prawnych powszechnie obowiązujących na stronie biura jakości kształcenia: Rozporządzenie MNiSW z dn. 25 lipca 2019 r. w sprawie standardu przygotowującego do zawodu nauczyciela (Dz.U. 2019 poz. 1450 z późn. zm.)
3. Rekomenduje się zwrócenie szczególnej uwagi na czytelność stron internetowych Uczelni wspierających prace w zakresie jakości kształcenia oraz stałe monitorowanie aktualności dokumentów na tychże stronach.

Zalecenia

Brak

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 10

Zostały formalnie przyjęte i są stosowane zasady projektowania, zatwierdzania i zmiany programu studiów oraz prowadzone są systematyczne oceny programu studiów oparte o wyniki analizy

wiarygodnych danych i informacji, z udziałem interesariuszy wewnętrznych, w tym studentów oraz zewnętrznych, mające na celu doskonalenie jakości kształcenia.

W Uczelni został wyznaczony zespół osób sprawujących merytoryczny, organizacyjny i administracyjny nadzór nad ocenianym kierunkiem studiów. Kompetencje zespołu jak i poszczególnych osób odpowiedzialnych za ten nadzór jak i ich odpowiedzialność w zakresie ewaluacji i doskonalenia jakości kształcenia zostały określone w klarowny i jasny sposób. W Uczelni obowiązuje zestaw ogólnouniwersyteckich procedur projakościowych, które zostały akomodowane do kierunków studiów prowadzonych w Wydziale Teologicznym UO i zebrane w tzw. Wydziałowej Księdze Jakości.

Zgodnie z przyjętymi w Uczelni procedurami Senat podejmuje nie tylko decyzje co do zatwierdzania nowych programów studiów, ale także aktualizacji programów już istniejących. Zgodnie z wytycznymi zawartymi w uczelnianej *Procedurze tworzenia i modyfikowania kierunku studiów* za przygotowanie nowych programów studiów na Wydziale odpowiada dziekan, który przedstawia pełną dokumentację nowego programu studiów Rektorskiej Komisji ds. kształtowania polityki dydaktycznej. Wniosek o zatwierdzenie nowego programu zawiera wszystkie wymagane w *Rozporządzeniu o prowadzeniu studiów* elementy. W przypadku aktualizacji lub doskonalenia istniejącego programu studiów koordynator kierunku w porozumieniu z dziekanem mogą w zakresie obowiązującego prawa dokonywać mogą dokonywać w nim zmian, przedstawiając propozycje Kolegium Dziekańskiemu. Projekt zmian musi uzyskać pozytywną akceptację uczelnianego koordynatora ds. ECTS oraz pozytywną opinię Samorządu Studenckiego. Wniosek jest następnie przekazywany do zaopiniowania Rektorskiej Komisji ds. Kształtowania polityki dydaktycznej, a następnie przekazywany do akceptacji Senatowi Uczelni. Uczelniane procedury są spójne i całościowe. Projektowanie nowych form kształcenia, czy też wprowadzenie zmian w istniejącym programie studiów zawiera w sobie innowacyjne podejście w zakresie dydaktyki akademickiej oraz wykorzystywanie współczesnych technologii w zakresie przekazu informacji i komunikacji, nie pomijając przy tym narzędzi i technik kształcenia na odległość (warto wspomnieć, że Uczelnia prowadzi zaprojektowany przez kadrę badawczo-dydaktyczną Wydziału Teologicznego kierunek orientalistyka, który jest w bardzo szerokim zakresie otwarty na wspomniane narzędzia i formy kształcenia).

Prowadzona na ocenianym kierunku rekrutacja i proces przyjęcia na studia odbywa się na podstawie formalnie przyjętych przez senat Uczelni uchwał rekrutacyjnych określających szczegółowe kryteria kwalifikacji.

W procedurach wewnętrznego systemu zapewniania jakości kształcenia przeprowadzana jest jedynie doraźna, a nie systemowa i cykliczna ocena programu studiów. W ramach tej oceny dokonywane są elementarne, choć niewystarczające, przeglądy efektów uczenia się oraz próba ich oceny w zakresie zgodności z zakresem potrzeb otoczenia społeczno-gospodarczego. Wyrazem tej niewystarczalności oraz nieskuteczności systemu są sformułowane w kryteriach 1, 2 i 3 szczegółowe zalecenia. Najbardziej jaskrawym dowodem wspomnianej niewystarczalności jest fakt, iż w Uczelni przy niedawnym projektowaniu programu studiów niestacjonarnych ocenianego kierunku (pierwszy cykl kształcenia dla tej formy studiów rozpoczął się wraz z początkiem bieżącego roku akademickiego, tj. 2024/2025) zastosowana została wobec standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela zasada o 60% obecności ilości godzin zajęć dydaktycznych na studiach niestacjonarnych w stosunku do ilości godzin zajęć na studiach stacjonarnych. Legislacyjne przyjęcie takiego rozwiązania i zmian zaproponowanych przez osoby odpowiedzialne za prowadzenie kształcenia na ocenianym

kierunku dowodzi, że nie zadziały nie tylko wydziałowe procedury weryfikacyjne i projakościowe, ale także procedury uczelniane.

Analiza projakościowa obejmuje ponadto system przyznawanych punktów ECTS, treści programowe, metody kształcenia (w tym metody kształcenia z wykorzystaniem metod o technik kształcenia na odległość), metody weryfikacji i oceny efektów uczenia się oraz wyniki nauczania i stopień osiągania przez studentów efektów uczenia się. System monitorowania projakościowego obejmuje także praktyki zawodowe oraz późniejsze losy absolwentów. Wszystkie prowadzone w Uczelni analizy obejmują także te elementy procesu edukacyjnego, które realizowane są w oparciu o metody i techniki kształcenia na odległość.

Podjęmowane w Uczelni próby oceny programu studiów mają bardziej charakter bardziej okazjonalny czy też doraźny, a nie charakter systematycznego przeglądu i doskonalenia programu (np. corocznego), o czym mogą świadczyć zauważone przez zespół oceniający braki i błędy w zakresie kryteriów 1, 2 i 3. Próby doskonalenia programu studiów są oparte na informacjach pozyskiwanych z analizy ważnych z punktu widzenia prowadzenia procesu dydaktycznego wskaźników ilościowych, które dotyczą postępów studentów w nauce lub jego braku oraz w zdobywaniu umiejętności i kompetencji społecznych ze szczególnym uwzględnieniem analizy wyników sesji egzaminacyjnej i procesu dyplomowania. W badaniach projakościowych stosuje się ankietowe badanie studentów dotyczące jakości prowadzonych zajęć oraz ich satysfakcji z programu studiów. Studenci mają także możliwość wyrażenia swojej opinii dotyczącej warunków studiowania i jakości udzielanego im w tym czasie wsparcia. Swoje opinie wyrażają także nauczyciele akademicki prowadzący zajęcia na kierunku oraz pracodawcy. Biuro karier zbiera także informacje dotyczące ścieżek kariery absolwentów. W przeprowadzanej na kierunku w sposób doraźny ocenie programu studiów nie pomija się głosu interesariuszy wewnętrznych i zewnętrznych a wnioski z tychże rozmów są wykorzystywane w doskonaleniu programu studiów.

Kierunek teologia był poddany zewnętrznej ocenie jakości kształcenia, której dokonał zespół oceniający powołany przez Polską Komisję Akredytacyjną w dniach 6-7 grudnia 2018 roku. Uchwała PKA (nr 318/2018) z dnia 14 czerwca 2019 wydała ocenę pozytywną nie zawierając w swej treści żadnych zaleceń czy rekomendacji i uznając wszystkie kryteria za spełnione „w pełni”. Zespół oceniający w ramach wizytacji przeprowadzonej w roku 2018 sformułował w raporcie powizytacyjnym szereg zaleceń, które zostały zrealizowane i wpłynęły na jakość kształcenia (np. opracowanie procedury projakościowej dla procesu dyplomowania, usunięcie z arkusza ankiety studenckiej informacji o średniej ocen wypełniającego ankietę, opracowanie instrukcji odbywania praktyk zawodowych, opracowanie procedury potwierdzania posiadania wiedzy, umiejętności bądź kompetencji społecznych zdobytych poza systemem edukacji). Jedno z zaleceń wpisanych do raportu powizytacyjnego z poprzedniej wizytacji, a mianowicie „Wprowadzenie wymagania osiągnięcia opanowania języka obcego nowożytnego na poziomie B2” (s. 36) zostało wprowadzone (dzisiaj jest to poziom B2+ dla studiów jednolitych magisterskich) do programu studiów, choć nie ujęto tego wymogu w przedstawionych przez Uczelnię aktualnych efektach uczenia się.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 10:

kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Choć zostały w Uczelni formalnie przyjęte zasady projektowania, zatwierdzania i zmiany programu studiów oraz prowadzone są systematyczne oceny programu studiów oparte o wyniki analizy wiarygodnych danych i informacji, z udziałem interesariuszy wewnętrznych, w tym studentów oraz zewnętrznych, mające na celu doskonalenie jakości kształcenia, to w praktycznej realizacji tego procesu pojawiają się błędy weryfikacyjne w procesie wprowadzania zmian, które skutkują niedoskonałością zatwierdzanego i wprowadzanego w kolejnych cyklach kształcenia programu studiów. Propozycja oceny kryterium spełnione częściowo wynika z nieprawidłowości dotyczących sformułowanych zaleceń w kryteriach 1, 2 i 3 oraz:

- 1) braku wystarczająco szczegółowych procedur dotyczących oceny wniosków o zatwierdzenie nowych lub modyfikacji istniejących programów studiów;
- 2) braku projakościowych procedur mających na celu systematyczny (cyrkularny) przegląd programu studiów ze szczególnym uwzględnieniem konieczności wprowadzenia zmian wynikających bądź to z aktualizacji, bądź to zmiany prawodawstwa dotyczącego szkolnictwa wyższego, warunków prowadzenia studiów czy standardów przygotowania zawodowego.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak

Rekomendacje

Brak

Zalecenia:

1. Zaleca się efektywne wdrożenie na kierunku zasad uczelnianego systemu zapewniania jakości kształcenia, implikujące wprowadzenie większego nadzoru nad wydziałowymi i uczelnianymi procedurami weryfikacyjnymi dotyczącymi wniosków o zatwierdzenie nowych lub modyfikacji istniejących programów studiów.
2. Zaleca się stworzenie projakościowych procedur mających na celu systematyczny (cyrkularny) przegląd programu studiów ze szczególnym uwzględnieniem konieczności wprowadzenia zmian wynikających bądź to z aktualizacji, bądź to ze zmiany prawodawstwa dotyczącego szkolnictwa wyższego, warunków prowadzenia studiów czy warunków/standardów przygotowania zawodowego przyszłych nauczycieli.
3. Zaleca się podjęcie działań naprawczych zapobiegających występowaniu nieprawidłowości, które stały się podstawą do sformułowania powyższych zaleceń.

Szczegółowe kryteria dokonywania oceny programowej

Profil ogólnoakademicki

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

Standard jakości kształcenia 1.1

Koncepcja i cele kształcenia są zgodne ze strategią uczelni, mieszczą się w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których kierunek jest przyporządkowany, są powiązane z działalnością naukową prowadzoną w uczelni w tej dyscyplinie lub dyscyplinach oraz zorientowane na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym w szczególności zawodowego rynku pracy.

Standard jakości kształcenia 1.2

Efekty uczenia się są zgodne z koncepcją i celami kształcenia oraz dyscypliną lub dyscyplinami, do których jest przyporządkowany kierunek, opisują, w sposób trafny, specyficzny, realistyczny i pozwalający na stworzenie systemu weryfikacji, wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne osiągnięte przez studentów, a także odpowiadają właściwemu poziomowi Polskiej Ramy Kwalifikacji oraz profilowi ogólnoakademickiemu.

Standard jakości kształcenia 1.2a

Efekty uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy, zawierają pełny zakres ogólnych i szczegółowych efektów uczenia się zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 1.2b

Efekty uczenia się w przypadku kierunków studiów kończących się uzyskaniem tytułu zawodowego inżyniera lub magistra inżyniera zawierają pełny zakres efektów, umożliwiających uzyskanie kompetencji inżynierskich, zawartych w charakterystykach drugiego stopnia określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2018 r. poz. 2153 i 2245).

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

Standard jakości kształcenia 2.1

Treści programowe są zgodne z efektami uczenia się oraz uwzględniają w szczególności aktualny stan wiedzy i metodyki badań w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których jest przyporządkowany kierunek, jak również wyniki działalności naukowej uczelni w tej dyscyplinie lub dyscyplinach.

Standard jakości kształcenia 2.1a

Treści programowe w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy obejmują pełny zakres treści programowych zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.2

Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS, umożliwiającą studentom osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 2.2a

Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.3

Metody kształcenia są zorientowane na studentów, motywują ich do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się oraz umożliwiają studentom osiągnięcie efektów uczenia się, w tym w szczególności umożliwiają przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Standard jakości kształcenia 2.4

Jeśli w programie studiów uwzględnione są praktyki zawodowe, ich program, organizacja i nadzór nad realizacją, dobór miejsc odbywania oraz środowisko, w którym mają miejsce, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów zapewniają prawidłową realizację praktyk oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w szczególności tych, które są związane z nabywaniem kompetencji badawczych.

Standard jakości kształcenia 2.4a

Program praktyk zawodowych, organizacja i nadzór nad ich realizacją, dobór miejsc odbywania oraz środowisko, w którym mają miejsce, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów, w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art.

68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.5

Organizacja procesu nauczania zapewnia efektywne wykorzystanie czasu przeznaczonego na nauczanie i uczenie się oraz weryfikację i ocenę efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 2.5a

Organizacja procesu nauczania i uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy jest zgodna z regułami i wymaganiami w zakresie sposobu organizacji kształcenia zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

Standard jakości kształcenia 3.1

Stosowane są formalnie przyjęte i opublikowane, spójne i przejrzyste warunki przyjęcia kandydatów na studia, umożliwiające właściwy dobór kandydatów, zasady progresji studentów i zaliczania poszczególnych semestrów i lat studiów, w tym dyplomowania, uznawania efektów i okresów uczenia się oraz kwalifikacji uzyskanych w szkolnictwie wyższym, a także potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych w procesie uczenia się poza systemem studiów.

Standard jakości kształcenia 3.2

System weryfikacji efektów uczenia się umożliwia monitorowanie postępów w uczeniu się oraz rzetelną i wiarygodną ocenę stopnia osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, a stosowane metody weryfikacji i oceny są zorientowane na studenta, umożliwiają uzyskanie informacji zwrotnej o stopniu osiągnięcia efektów uczenia się oraz motywują studentów do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się, jak również pozwalają na sprawdzenie i ocenę wszystkich efektów uczenia się, w tym w szczególności przygotowania do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Standard jakości kształcenia 3.2a

Metody weryfikacji efektów uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy, są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 3.3

Prace etapowe i egzaminacyjne, projekty studenckie, dzienniki praktyk (o ile praktyki są uwzględnione w programie studiów), prace dyplomowe, studenckie osiągnięcia naukowe/artystyczne lub inne związane z kierunkiem studiów, jak również udokumentowana pozycja absolwentów na rynku pracy lub ich dalsza edukacja potwierdzają osiągnięcie efektów uczenia się.

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

Standard jakości kształcenia 4.1

Kompetencje i doświadczenie, kwalifikacje oraz liczba nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami zapewniają prawidłową realizację zajęć oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 4.1a

Kompetencje i doświadczenie oraz kwalifikacje nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 4.2

Polityka kadrowa zapewnia dobór nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia, oparty o transparentne zasady i umożliwiający prawidłową realizację zajęć, uwzględnia systematyczną ocenę kadry prowadzącej kształcenie, przeprowadzaną z udziałem studentów, której wyniki są wykorzystywane w doskonaleniu kadry, a także stwarza warunki stymulujące kadrę do ustawicznego rozwoju.

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Standard jakości kształcenia 5.1

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz aparatura badawcza, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia są nowoczesne, umożliwiają prawidłową realizację zajęć i osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w tym przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności, jak również są dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnością, w sposób zapewniający tym osobom pełny udział w kształceniu i prowadzeniu działalności naukowej.

Standard jakości kształcenia 5.1a

Infrastruktura dydaktyczna i naukowa uczelni, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 5.2

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz

aparatura badawcza podlegają systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Standard jakości kształcenia 6.1

Prowadzona jest współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w tym z pracodawcami, w konstruowaniu programu studiów, jego realizacji oraz doskonaleniu.

Standard jakości kształcenia 6.2

Relacje z otoczeniem społeczno-gospodarczym w odniesieniu do programu studiów i wpływ tego otoczenia na program i jego realizację podlegają systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

Standard jakości kształcenia 7.1

Zostały stworzone warunki sprzyjające umiędzynarodowieniu kształcenia na kierunku, zgodnie z przyjętą koncepcją kształcenia, to jest nauczyciele akademicki są przygotowani do nauczania, a studenci do uczenia się w językach obcych, wspierana jest międzynarodowa mobilność studentów i nauczycieli akademickich, a także tworzona jest oferta kształcenia w językach obcych, co skutkuje systematycznym podnoszeniem stopnia umiędzynarodowienia i wymiany studentów i kadry.

Standard jakości kształcenia 7.2

Umiędzynarodowienie kształcenia podlega systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Standard jakości kształcenia 8.1

Wsparcie studentów w procesie uczenia się jest wszechstronne, przybiera różne formy, adekwatne do efektów uczenia się, uwzględnia zróżnicowane potrzeby studentów, sprzyja rozwojowi naukowemu, społecznemu i zawodowemu studentów poprzez zapewnienie dostępności nauczycieli akademickich, pomoc w procesie uczenia się i osiąganiu efektów uczenia się oraz w przygotowaniu do prowadzenia działalności naukowej lub udziału w tej działalności, motywuje studentów do osiągania bardzo dobrych wyników uczenia się, jak również zapewnia kompetentną pomoc pracowników administracyjnych w rozwiązywaniu spraw studenckich.

Standard jakości kształcenia 8.2

Wsparcie studentów w procesie uczenia się podlega systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Standard jakości kształcenia 9.1

Zapewniony jest publiczny dostęp do aktualnej, kompleksowej, zrozumiałej i zgodnej z potrzebami różnych grup odbiorców informacji o programie studiów i realizacji procesu nauczania i uczenia się na kierunku oraz o przyznawanych kwalifikacjach, warunkach przyjęcia na studia i możliwościach dalszego kształcenia, a także o zatrudnieniu absolwentów.

Standard jakości kształcenia 9.2

Zakres przedmiotowy i jakość informacji o studiach podlegają systematycznym ocenom, w których uczestniczą studenci i inni odbiorcy informacji, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Standard jakości kształcenia 10.1

Zostały formalnie przyjęte i są stosowane zasady projektowania, zatwierdzania i zmiany programu studiów oraz prowadzone są systematyczne oceny programu studiów oparte o wyniki analizy wiarygodnych danych i informacji, z udziałem interesariuszy wewnętrznych, w tym studentów oraz zewnętrznych, mające na celu doskonalenie jakości kształcenia.

Standard jakości kształcenia 10.2

Jakość kształcenia na kierunku podlega cyklicznym zewnętrznym ocenom jakości kształcenia, których wyniki są publicznie dostępne i wykorzystywane w doskonaleniu jakości.

Polska
Komisja
Akredytacyjna

